

onze vogels

35e jaargang no. 6, juni 1974

maandblad van de nederlandse bond van vogelliefhebbers

usel

De /

404

Een volkomen veilig en gifvrij insecticide.
Doodt feilloos alle insecten in huizen, hokken, kooien, manden etc.

W. ROUPPE VAN DER VOORT

NIEUW

insectenvoer geel groen
honingvoer grof
briljant honing
universeelvoer populair
briljant droog
briljant vet • universeelvoer

Cédé VOGELVOEDERS

TILBURG, LANGESTRAAT 104, TEL. 013-423156

A. P. v. GILS - Abcovenseweg 19 - Goirle
Telefoon 04247 - 1579 - 1328

Binsenastrildes	35,— p.p.	Goudvoorhoofdbladvogel	55,— p.st.
Spitsstaart amadines	35,— p.p.	Shamslijsters	55,— p.st.
Diamantvinkjes	45,— p.p.	Goudkopbeo's	20,— p.st.
Gordelgrasvinkjes	35,— p.p.	Pagoda spreuwen	19,— p.st.
Cerus amadines	35,— p.p.	Kl. Glansmerels	35,— p.p.
Driekleur pap. am.	45,— p.p.	Glansspreeuwen	20,— p.st.
Roodkop pap. am.	125,— p.p.	Eksterspreeuwen	20,— p.st.
Binchonow astrildes	50,— p.p.	MIDDELBEO'S	75,— p.st.
Gould amadines R.k.	65,— p.p.	Gloster Kanaries	40,— p.p.
Gould amadines Z.k.	85,— p.p.	Lizard Kanaries	65,— p.p.
Grijze rijstvogels	12,50 p.p.	Frisé Kanaries	75,— p.p.
Witte rijstvogels	45,— p.p.	Chin. Dwergkwartels	10,— p.p.
Grijze zebra vinkjes	9,— p.p.	Zilver kwartels	15,— p.p.
Witte zebra vinkjes	10,— p.p.	Isabel kwartels	15,— p.p.
Brillenvogeltjes	22,50 p.p.	Lazulivinkjes	22,50 p.st.
Mozambieksijsjes	11,— p.p.	Indigo vinkjes	20,— p.st.
Edelzangers	11,— p.p.	Regenboogvinkjes	22,50 p.st.
Blauwfazantjes	9,— p.p.	Mex. Nonpareils	22,50 p.st.
Driekleurnonnen	8,— p.p.	Rode Kardinalen	25,— p.st.
Muskaatvinkjes	7,50 p.p.	Roodoor bulbulls	17,50 p.st.
Tijgervinkjes	9,— p.p.	Kala bulbulls	17,50 p.st.
Groene tijgervinkjes	25,— p.p.	Grasparkieten	9,— p.p.
Witkopnonnen	9,— p.p.	Deensbonte parkieten	10,— p.p.
Sandvinkjes	8,— p.p.	Vakparkieten	35,— p.p.
Napoleons	8,— p.p.	Roodrugparkieten	50,— p.p.
Oranjeaakjes	10,— p.p.	Bourks parkieten	50,— p.p.
Blauw Gr. R. staartjes	12,— p.p.	Halsband parkieten	30,— p.p.
Ekstertjes	7,50 p.p.	Pruimkopparkieten	45,— p.p.
Ind. Nonpareils	15,— p.p.	GRIJZE ROODSTAART Psp. v.a.	175,— p.s.t

Verder vele soorten vogels, steeds wisselende voorraad.

Wij vragen alle soorten Australische vinken voor onze Export. Ook grasparkieten enz. enz.

Verzending rembours kistjes f 2.50.

Geopend in de week van 8.30 tot 12.00 uur, 13.30 tot 6 uur, zaterdag tot 5 uur. Zondags van 10 tot 12 uur.

Vracht rekening koper.

BONDSBESTUUR

Voorzitter: A. van Liempd, Rubensstraat 17, Breda, telefoon (01600) 3 61 37.

Secretaris: Joh. M. van Pelt, Vlaardingerdijk 331a, Schiedam, telefoon (010) 26 19 90.

Penningmeester: J. van Splunter, Vijverberg Zuid 44, Bergen op Zoom.

2e Voorzitter: E. Adema, Roggestraat 30, Apeldoorn, telefoon (05760) 1 86 31.

Commissaris: J. J. Krol, Trompstraat 16, Meppel, telefoon (05220) 5 38 84.

Juridisch adviseur: Mr. L. van Elderen.

DISTRICTSVOORZITTERS

District Groningen: W. Wolthof, Kerkstraat 40, Muntendam, telefoon (05987) 33 40 of 33 25.

District Friesland: J. Forsten, Molenpolle 2, Franeker, telefoon (05170) 29 68.

District Drente: J. H. Heijnen, W. Grolstraat 126, Barger Oosterveld.

District Overijssel: A. M. van Rijn, Pr. Margrietstraat 41, Haaksbergen, telefoon (05427) 30 06.

District Gelderland: D. J. Prinsen, Berkenlaan 132, Silvolde, telefoon (08350) 53 14.

District Utrecht: J. G. Harskamp, Loenapad 14, IJsselstein, telefoon (03478) 21 25.

District Noord-Holland: A. J. F. Lammerse, Oude Kruisweg 104, Vijfhuizen, telefoon (02508) 3 26.

District Zuid-Holland: G. C. Goedschalk, Akeleistraat 148, Den Haag, telefoon (070) 68 16 70.

District Zeeland: J. van der Walle, Churchillweg 4, Hulst, telefoon (01140) 38 16.

District Noord-Brabant: J. C. Vos, Braillestraat 2, Grave, telefoon (08860) 29 78.

District Limburg: J. M. Hoebers, Hoofdstraat 5, Horst, telefoon (04709) 12 64.

CONTACTPERSONEN TECHNISCHE COMMISSIES

W. Mulder, Verwerstraat 39, Deventer, telefoon (05700) 2 36 48, voor tropen, grasparkieten etc.

H. J. Veerkamp, Lorentzlaan 19a, Schiedam, telefoon (010) 15 63 55, voor kleur- en postuurkanaries.

H. Elst, Plantage 213, Beverwijk, telefoon (02510) 2 66 07, voor zangkanaries.

BONDSBUREAU N.B.v.V.

Aletta Jacobsstraat 4, Bergen op Zoom, postbus 74, gironummer 1148324, telefoon (01640) 3 50 07.

Geopend: 08.00 - 17.00 uur. 's Zaterdags gesloten.

LIDMAATSCHAP

Wie als lid van de N.B.v.V. wenst toe te treden, wende zich schriftelijk tot de secretaris van een in zijn plaats van inwoning gevestigde afdeling.

Indien in de plaats van inwoning geen afdeling is gevestigd, kan men zich bij het Bondsbureau als verspreid lid aanmelden.

De contributie bedraagt in dit geval f 17,50 per jaar, bij vooruitbetaling te voldoen.

MAANDBLAD VAN DE NEDERLANDSE

ABONNEMENTEN

Bij vooruitbetaling.

Binnenland f 15,- per jaar, bij vooruitbetaling op onze giro 1148324. Buitenland f 16,- per jaar, per luchtpost extra tarief volgens PTT-kosten.

België: 220 BFr. per jaar, bij vooruitbetaling op rekening nr. 1560 74 bij het bestuur der postcheks te Brussel 1.

Opgave abonnement bij het Bondsbureau, Bergen op Zoom.

ADRESSEN SPECIAALCLUBS N.B.v.V.

Nederlandse Zebra-vinkenclub

Secretaris: P. Kool, Wolphaertsbocht 421, Rotterdam-20, telefoon (010) 85 17 13.

Penningmeester: A. A. Straver, Emmalaan 9, Alphen a.d. Rijn, Postgiro 43948 Coöp. Raiffeisenbank Alphen a.d. Rijn t.n.v. N.Z.C.

Contributie f 15,- per jaar. Entree f 5,-.

Speciaalclub Vorm- en Postuurkanaries.

Secretaris: W. de Vries, Prikkorf 203, Hoogvliet, telefoon (010) 16 54 96.

Penningmeester: P. Bos, Wilhelminalaan 11, Hardewijk, telefoon 03410 - 62 73.

Giro t.n.v. de postuurkanarieclub no. 1667906.

Contributie f 15,- per jaar. Entree f 5,-.

Speciaalclub Eur. vogels en hun hybriden

Secretaris: H. A. Vervest, Peppelgaarde 41, Etter Leur.

giro-rekening: 31.58.484 t.n.v. spec.club Eur. Vogel H. van Es, Wilhelminastraat 23, Barendrecht.

Contributie f 13,- per jaar.

Speciaalclub voor liefhebbers van insekten- en vruchtenetende vogels.

Secretaris: H. Kehl, Kruijningenstraat 170, Rotterdam-3023, telefoon (010) 80 28 54.

Penningmeester: W. Ouweland, Dahliastraat 40, Rotterdam-25, giro 2625815 t.n.v. penn. speciaalclub

Contributie f 15,- per jaar. Entree f 5,-.

SPECIAALCLUB PARKIETEN

Inlichtingen over, waar en bij wie u zich kunt melden worden u gaarne verstrekt door:

A. B. J. Braam, Casimirstraat 25, Hoensbroek, of B. A. v. d. Waal, Laan Olleslagers 50, telefoon (01644) 28 88, Hoogerheide.

Inlichtingen, opgave nieuwe leden en betaling contributie uitsluitend aan bovenstaande adressen.

Vogels

ROUPE VAN VOGELLIEFHEBBERS (OPLAGE 46.500)

REDACTIE

Dr. E. van Berkel
Chr. Walraven
P. Rijnders
Redactieadres: Postbus 74 - Bergen op Zoom

VERANTWOORDELIJKHEID

De uitgever van dit blad, de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers, is niet verantwoordelijk voor de inhoud van hierin opgenomen advertenties en erkent geen enkele verplichting tot opnemen van aangevonden advertenties.

De auteurs blijven verantwoordelijk voor de inhoud van hun artikelen. Door publikatie neemt de uitgever geen enkele verantwoordelijkheid op zich. Het zonder schriftelijke toestemming overnemen van artikelen of gedeeltes daarvan is verboden.

ADVERTENTIES

Voor advertenties - ook die van leden en abonnees - met een zakelijk karakter, zijn tarieven en verdere richtlijnen verkrijgbaar bij het Bondsbureau van de N.B.v.V.

Kleine annonces, voor afdelingen, leden en abonnees op „Onze Vogels”, van zuiver particuliere aard kosten 1 cent per letter met een minimum van f 5,- per advertentie.

Voor verdere voorwaarden onder „Vraag en aanbod”.

FRAGEN OVER?

LEURKANARIES aan: W. C. Oonk, Bergweg 37, Sochem.

LANGKANARIES aan: M. van Woezik, Homberg 27-6, Wijchen.

RASPARKIETEN aan: A. B. J. Braam, Casimirstraat 5, Hoensbroek.

EBRAVINKEN, JAPANSE MEEUWEN EN TROPENBASTAARDEN aan: D. J. v. d. Molen, Esschingstraat 10, Dalfsen.

ROTE PARKIETEN EN BASTAARDEN MET KANAARIEBLOED aan: D. A. Duivis, St. Josephstraat 46, Oeteringen.

ROPISCHE VOGELS aan: G. v. d. Watering, St. Theresiastraat 25, Roosendaal.

Het volgende nummer wordt per post bezorgd op 22 juli 1974.

IN DIT NUMMER

	PAG.
Inleiding Kolibries	244
Kolibries 1	245
Vergeten facetten	248
Onze leermeesters op de korrel	249
De kweek en vererving van de bruinvleugel Clères	251
Karariki's	253
Karariki's	257
Het gebruik van Dohyphral	258
Het houden en kweken van eenvoudige soorten	260
De Indische boomklever	264
Vogels dichtbij huis	265
Goudvoorhoofd bladvogel	268
Vogeltjes houden	269
De algemene vergadering 1974	270
Grote vakantiepuzzel	271
Muisvogels	272
Mijn kweek met treursijsjes	275
Kleurkanarie 6	276
Moederliefde	278
Korte berichten	279
Prijzlijst	279
De Cel 5	280
Goudenregen	281
Boekennieuws	283
Een zeer merkwaardige ervaring 2	284
Vraag en aanbod	285

IN DIT NUMMER ADVERTEREN

	PAG.
W. Rouppe van der Voort	250
Cédé, Tilburg	250
A. P. v. Gils	250
Fa. Jan D. Kapelle & Zn.	252
Veraka	252
Benny Slagers	252
Edeïchemie b.v. Panheel	252
Metaalwarenfabriek Hulskamp	256
Holley	256
De Vogelspecialist	256
Harteveld Hoos & Heijermans b.v.	256
De Vogelhorst	259
Vic van Heeswijk	259
W. Rouppe van der Voort	259
Blankenstijn's	259
Bayer, Mijdrecht	263
Cédé, Tilburg	267
Walsrode	282
Wirika	284
Tovo	285
404	286
Rein v. d. Veen	287
N.B.v.V.	287
Witte Molen	287
Foto omslag: Sapphokolibrie	288
H. Bieltfeld, Park Walsrode (Dld.)	

Sluitend brieven met betaald antwoord!

Ontwerp en druk: Steens b.v., boekdruk/offset
Postbus 99 - Schiedam - Telefoon (010) 26 06 40*

Sapphokolibrie

Foto: H. Bielfeld, Vogelpark Walsrode

INLEIDING KOLIBRIES

Gezien de ook in Nederland en België groeiende belangstelling voor kolibries, doet het ons erg veel genoegen in dit nummer het eerste van een unieke serie artikelen over deze zo bijzondere vogels te kunnen opnemen. Wij zijn er beslist wel een beetje trots op daarvoor in de gelegenheid te zijn gesteld, te meer daar het de eerste keer is dat een tijdschrift een dergelijke serie gaat publiceren.

De artikelen en de zwart-wit foto's zijn van de hand van A. J. Mobbs uit Walsall, Engeland. De schrijver is een bij uitstek deskundige liefhebber en houder van kolibries. Nog onlangs werd hij naar het British

Museum of Natural History geroepen om daar de collectie kolibrieën op foutieve classificatie etc te controleren.

De artikelen zijn voor u vertaald door onze vriend dr. Johan Ingels uit België, zelf ook een enthousiast liefhebber van deze vogels.

Met onze welgemeende dank aan de heren Mobbs en Ingels voor hun geweldig fijne medewerking; en u, geachte lezers, wensen wij er bijzonder veel te mogen meemaken.

Redactie

KOLIBRIES 1

Tekst en foto's A. J. Mobbs (Engeland)

Het aanschaffen

Als men zich kolibries wil aanschaffen, kan men beter persoonlijk naar de betrokken zaak gaan i.p.v. zich de vogels te laten toezenden. Men kan dan zelf beter uitmaken of de vogels wel goed zitten, bij welke temperatuur ze gehouden worden en of ze wel regelmatig opvliegen om voedsel op te nemen. Dit laatste punt is erg belangrijk; men moet erg voorzichtig zijn met kolibries die gedurende lange periodes stilstaan en niet regelmatig naar de drinkbuisjes vliegen.

Indien men tijdens de avonduren naar de vogelhandel gaat, bestaat de mogelijkheid dat de meeste vogels reeds aan slapen toe zijn en er een beetje stil of zelfs verstijfd (Eng. torpid) bij zitten. Het uitzoeken van een kolibrie in conditie is onder dergelijke omstandigheden niet gemakkelijk en vraagt zeker wat ondervinding. Men doet er goed aan om dan een meer ervaren kolibrieliefhebber mee te vragen. Een eerlijke handelaar zal echter graag helpen om een goede vogel uit te kiezen. Maar het is niet altijd mogelijk voor die handelaar om alle vogels in zijn zaak langdurig te observeren en te bekijken, zeker niet als er verschillende zendingen in een korte tijd zijn aangekomen.

Bij voorkeur neemt men de vogel die men zich wil aanschaffen in de hand. Een beginnend kolibrieliefhebber zal zich wat onwennig voelen bij het vastne-

men van zo'n nietig vogeltje, maar men kan het vasthouden ook aan de handelaar overlaten, terwijl men zelf de vogel even beter bekijkt. Bij het bekijken moet men erop letten dat zijn pootjes „volledig” zijn (indien er nageltjes ontbreken, moet er een flink stuk van de prijs af!), dat de snavel gaaf is en er geen ontstekingen voorkomen in en rondom de snavel en rondom de ogen. Veel kolibries komen aan met een erg beschadigde borst. Als het slechts een kleine verwonding is, moet men zich geen zorgen maken; de wond kan binnen een paar weken geheeld zijn. Als de borst erg toegenakeld is, kan men de vogel beter niet meenemen, daar dergelijke erge verwondingen dikwijls fataal blijken te zijn.

De ideale manier om een pas aangekochte kolibrie te vervoeren, is in een kartonnen doos die bovenaan is afgedekt met een stukje plastic. Men prikt verder een paar „luchtgaatjes” in het plastic of in de bovenrand van de zijwanden van de doos. Op de bodem van de doos legt men een stukje krant, en op één derde van de hoogte van de doos bevestigt men een zitstokje. Een doos van 20 x 20 cm² is uitstekend geschikt voor een kolibrie van normale grootte. Indien men de vogel overdag vervoert, bevestigt men met een stukje kleefband een drinkbuisje aan de buitenkant van de doos, en wel zo dat het rode tuitje door een opening in de zijwand binnen in de doos uitsteekt. Het tuitje moet wel iets boven het zitstokje in de doos uitsteken, zodat de kolibrie zittend kan drinken.

Als men onmogelijk zelf naar de handelaar kan gaan, is men verplicht om zich de vogels te laten toezenden. Meestal zal de handelaar het meest geschikte ogenblik uitkiezen om de vogels af te zenden. Hij kent meestal beter dan de liefhebber de tijdschema's van de spoorwegen of de luchtvaartmaatschappijen en de dagen waarop de vogels het beste opgestuurd kunnen worden.

Als men thuiskomt met een pas gekochte kolibrie en de vogel zit in een verstijfde toestand, kan men hem beter in zijn doosje laten zitten i.p.v. te trachten hem te doen ontwaken en hem toch maar in de voor hem bestemde kooi te kunnen overbrengen. Als men 's avonds thuiskomt, kan men de kolibrie zelfs in de doos laten overnachten en hem pas 's morgens in een „observatiekooi” onderbrengen.

Het is onmogelijk om, om het even welke kolibrie, het jaar rond in goede conditie te houden zonder enige kunstmatige verwarming. Daarom kan geen enkele kolibriesoort „geacclimatiseerd” worden, in de werkelijke betekenis van het woord. Het is wél mogelijk de meeste soorten te laten wennen („inwennen”) aan het verblijf in een voliëre en aan kunstmatig voer. Men mag echter slechts zeggen dat een kolibrie volledig is ingewend als hij minstens eenmaal volledig is uitgeruid.

De huisvesting

Een kooi van 120 x 50 cm en ongeveer 40 cm hoog is uitstekend geschikt voor de meeste kolibriesoorten. De binnenzijde kan men het beste verven; bij voorkeur lichtgroen of bleekgrijs, daar wit de vogel onrustig maakt. De bodem van de kooi kan men bedekken met een dikke laag krantepapier. Het voorfront mag van het gepuntlaste type zijn, met de spijltjes 1 cm uit elkaar. Men kan echter ook een zwaar der type voliëregaas gebruiken. Als men hierin 2 openingen maakt en een ander stukje draad vast maakt aan de bovenkant, krijgt men leuke klapdeurtjes. Men kan ze dichthouden met een eenvoudig krokodilleklemmetje. De scherpe punten aan de randen van de openingen moeten wel bijgevijld worden, om te beletten dat de vogels zich kwetsen.

Twee zitstokjes zijn voldoende: een aan elk uiteinde van de kooi. Verder plaatst men in het midden van de kooi een schaalje met water op bijvoorbeeld een jampot. Het drinkbuisje kan men ophangen aan de buitenzijde van de kooi, en wel zodanig dat het tuitje door het voorfront in de kooi steekt. Voor kolibries waarvan de veren in goede conditie zijn, mag men het drinkbuisje zo ophangen dat de vogel moef vliegen om te kunnen drinken, als hij dit tenminste ook in de vrije natuur doet. Voor kolibries die nor-

Witnekjakobijn (Eng. white-necked jacobin; *Florisuga mellivora*, vr.)

Behoornde juweelkolibrie (Eng. horned sungem; *Heliactin cornuta*, mann.)

naal hun voedsel niet vliegend opnemen of waarvan de veren in een slechte toestand zijn, moet men het drinkbuisje zo ophangen dat de vogel zittend kan drinken.

De kolibriëliethebbers die een vogelkamer bezitten, kunnen een kamervolière inrichten om hun collectie n onder te brengen. Een dergelijke volièrre geeft de vogels niet alleen de kans om wat meer beweging te nemen, maar ze blijken zich ook beter te kunnen uiten, waardoor heel wat van hun interessante gedragingen kunnen worden waargenomen. De minimale lengte voor een gemeenschapsvolièrre is ongeveer 3,50 m. De lengte is belangrijker dan de breedte, daar de meeste soorten zich gaan uitleven door over de volle lengte van de vlucht heen en weer te vliegen. Een lange, smalle volièrre belet de agressievere soorten ook om een zeker „territorium” te gaan afbakenen. Zelfs als men voldoende ruimte heeft, kan men beter de afmetingen van de vlucht niet te groot nemen. In te grote vluchten wordt ook het uitvliegen van een bepaalde vogel te moeilijk, als dit nodig zou blijken te zijn. Verder is het zo dat hoe groter de volièrre is, hoe meer vogels er nodig zijn om deze zodanig te bevolken dat er geen gevechten gaan uitbreken als gevolg van een zekere territoriumdrift. Alhoewel de hoogte minder belangrijk is dan de lengte, moet de vlucht wel zo hoog zijn dat men zich erin kan bewegen zonder zich te moeten buigen. De minimale breedte voor een dergelijke

gemeenschapsvolièrre is ongeveer 75 cm. Voor het houtwerk kiest men geschaafde 1 x 2 duimsplanken, die geverfd kunnen worden, zodat ze gemakkelijk te reinigen zijn. Voor de achterzijde kan men glasvezelplaat of sterke plasticfolie kiezen. Ook voor het dak en de zijuiteinden van de vlucht kiest men het beste een stevige plasticfolie, daar de vogels zich zouden kunnen kwetsen als er steviger materiaal wordt gebruikt. Voor de voorzijde gebruikt men liefst gepuntlast gaas, dat men voor een betere „doorkijk” bovendien zwart kan verven. Bij voorkeur maakt men twee ingangdeurtjes, ongeveer in het midden van de voorzijde. De afmetingen van een deurtje zijn ongeveer 1 m hoog bij 50 cm breed. Als de hoogte van de toegangsdeurtjes slechts de helft van de totale hoogte van de vlucht is, ontsnappen de vogels minder gemakkelijk bij het binnengaan of verlaten van de volièrre.

De zitstokken (liefst dunne, natuurlijke takjes) moeten tot een minimum beperkt blijven en op verschillende hoogten worden aangebracht. Waterschaaltjes als badgelegenheid kunnen neergezet worden op houten plankjes, vastgehecht aan de steunlatten van de achterzijde. De bodem bedekt men met verschillende lagen krantepapier.

Als die mogelijkheid bestaat, kan men kolibries ook in een buitenvlucht laten rondvliegen. Dit kan echter slechts gebeuren tijdens warme zomerdagen, en daarom moet men het aantal vogels in de collectie slechts „berekennen” in verhouding tot de afmetingen van de binnenvolièrre. De drinkbuisjes hangt men alleen maar in de binnenvlucht op om de vogels te verplichten regelmatig in de meer bescherming biedende binnenvolièrre binnen te vliegen.

Als gevolg van hun vloeibare voedsel zal men genoodzaakt zijn kooien en volièrres voor kolibries regelmatig, d.i. wekelijks, te reinigen. Als ze eerst worden besproeid met lauw water, is het een eenvoudig werkje om de binnenzijden van kooien of volièrres met een vochtige doek te reinigen. De zitstokken worden telkens grondig afgeschrobd, en als ze te broos zijn geworden, worden ze eenvoudig vervangen.

Een badende doornsnavelkolibrie (Eng. rainbow-bearded thornbill; *Chalcostigma herrani*, mann.)

usel

De

VERGETEN FACETTEN

J. Foederer s

Ondanks dat er zich de laatste twintig jaar vele bijzondere mutaties hebben voorgedaan, is de oogst nog maar erg karig. Als we de grote tentoonstellingen, zoals district- en bondskampioententoonstellingen bekijken, valt het nieuwe toch wel erg tegen. Niet alleen in aantal, doch ook vooral in de kwaliteit. Waar blijven bijv. de goede agaatopalen of goudagaatopalen, om van de groen- en de blauwopalen maar niet te spreken.

Ik voor mij geloof dat velen met mij dezelfde fout gemaakt hebben.

We kopen maar twee agaatopalen en vragen ons nauwelijks af of we nu agaatopalen of goudopalen willen kweken. En hiermee staat of valt ons toekomstig succes. En ook mede hierin, dacht ik, ligt de schuld dat er nog zo weinig goeds is in de kleuren.

Want even zogoed als we bij de klassieke agaten moeten streven naar de enkele matte geelfactor en goed verdeelde schimmelpartijen, geldt dit ook voor agaatopalen. We staan hier eigenlijk nauwelijks bij stil, als het maar opaal is. En dan blijven wij maar doorklungelen. We hebben eigenlijk geen bewuste keus gemaakt: ga ik nu agaatopalen of goudopalen kweken. Dit is niet juist. Als we iets aanschaffen, moeten we ons bestlist afvragen: wat ga ik kweken. Willen we nu agaatopalen gaan kweken, dan zullen we de mat geelste moeten kopen, en steeds op de mat geelste moeten selecteren. En let ook op de

meest gelijkmatige schimmelverdeling. Willen we goudopalen gaan kweken, dan zal toch minster één van de beide partners de intensief en volle geefactor moeten bezitten.

En als het mogelijk is de andere partner maar zeer matig schimmel en klassiek split opaal. Voorlopij zou ik zeker geen twee opalen op elkaar aanraden gezien de toch al iets moeilijke bevedering in die kleurslag. Ook de gedeeltelijke blauwfactor maar de goudopaal fraaier. Kijk, dit alles vergat ik in het verleden nogal eens. Als het maar opalen waren dan was het al goed. Maar geloof me, dat is niet zo. Als we ons dit niet realiseren en ernaar handelen zal er weinig goeds komen in de nieuwe kleuren. Dat ligt er dan niet aan dat ze niet mooi kunnen zijn, doch dat ligt aan onze kortzichtigheid. We staan veel te weinig stil bij die facetten die we voor de klassieke kleuren vanzelfsprekend in acht nemen

Dit geldt natuurlijk niet alleen voor de agaatopalen of goudagaatopaal, doch voor iedere nieuwe kleur. Evenzo vrolijk hebben we met dit alles rekening te houden in de groen- en goudgroenopalen en in de o.r. isabelvoorschimmel en o.r. isabelvoor (intensief), om er maar enkele te noemen. Ik geloof al we allen vooral in de nieuwe kleuren meer bewust onze richting zouden kiezen, ze meer zouden schitteren op onze tentoonstellingen. Ze verdienen het echt wel.

oranje rood
bronsopaal
schimmel

ONZE EERMEESTERS OP DE KORREL

J. Foederer sr.

oen ik begon met kleurkanaries te kweken, zocht ik, zoals iedereen wel zal doen, naar lectuur over kleurkanaries om nog in het onbekende wegwijs te worden. Met mijn verjaardag kreeg ik het boek „Voor de kleurkanariekwekers” van M. Weyling. Hoewel dit boek vooral iets te moeilijk bleek om alles te bevatten, heb ik er later toch heel veel nut van gehad. Vooral toen ik eerst het goed en eenvoudig geschreven werkje van L. P. Flipsen „Het kweken van kleurkanaries” goed had bestudeerd. Dit boekje is namelijk voor de beginners beter om te starten aan het meer technische boek van M. Weyling. Alleen eerst het boekje van Flipsen bestudeerd heeft, is Weyling makkelijker te verwerken. Toentertijd was de roodfactor geweldig in opkomst, en de heer Weyling schreef hierover een gespecialiseerd boek. Dit boek was voor de roodspecialisten een heerlijke luif en er was veel uit te leren. Toen bracht mij wederom het boek van H. H. Bosman. Dit tegenovergesteld met enthousiasme geschreven boek viel mij niets tegen. Want, zo schrijft hij, er zaten te veel mensen op het vinkentouw, en daarom deed hij niet alles uit de doeken. Nu verwacht ik toch van een schrijver dat hij alles vertelt wat hij weet en geen geheimen moet achterhouden. Hij was ook de ontdekker van de toen geheimzinnige kleur rozerood. Deze man zou volgens Bosman de schakel vormen naar het toen zo begeerde naturel rood. Deze rozerode kleur is een lange tijd een droombeeld gebleven; hoe wij ook zochten, wij vonden haast niets. Later hebben wij geloof ik toch deze afwijkende chimmels leren onderkennen. Toen wij namelijk ranjerrood schimmel kweekten, kwamen er afwijkende schimmelvogels bij. Dus het zal wel mogelijk zijn dat daar zijn ontdekte rozerood het voor uitendelijk ontstaan is. Verder was het boek iets te veel in „ik-orm” geschreven.

oen kwam het A.B.C.-boekje van J. v. Heerde. Dit was een erg nuttig boekje, en ook goed geschreven, doch erg veel nieuws kon ik niet meer vinden. Later kwam het boekje „Kanaries houden als liefhebberij” van R. R. P. v. d. Mark. Dit vond ik wel een nuttig algemeen boekje, doch een echt ervaren kleur-

kanariekweker was hier toch niet aan het woord, dacht ik.

Toen het werk van H. Veerkamp „Handleiding voor de kleurkanariekwekers”. Hoewel dit behoorlijk moeilijk is voor de beginnende liefhebber, is het voor de verder gevorderde liefhebbers een bijzonder goed, objectief boek. Hierin is een zeer ervaren kweker vakman aan het woord.

Zijn later, eenvoudiger werkje „Kleurkanaries kweken kunt u ook” is bijzonder geschikt voor de beginnende, en ook de gevorderde kan er veel uit leren. Alle facetten die nodig zijn om een goede tentoonstellingsvogel te kweken zijn voor iedere kleur eenvoudig en duidelijk beschreven. Beide boeken vormen een zeer gevorderde behandeling van onze kanariecultuur. Toen kreeg ik het langverwachte „Grote kanarieboek” van Rutgers, met veel levensgrote kleurenfoto's van kleurkanaries.

Dit boek viel mij in vele opzichten toch erg tegen. Hoewel er wel enkele stellingen in worden rechtgezet, die mogelijk wel juist zijn, is het geheel niet objectief genoeg geschreven.

Als ik een boek koop, verwacht ik hoofdzakelijk te lezen hoe ik kleurkanaries moet kweken en niet een regelmatig terugkomende aanval op andere schrijvers.

Het steeds terugkomende verwijt als zouden de symbolen die Veerkamp bezigt verwarrend en te wiskundig zijn, is eigenlijk om te lachen. Want waarom worden dan deze symbolen in zijn boek, naast de oude, gebruikt? Het geheel geeft het boek nog een rommeliger en onverzorgder karakter. Ook de spraakverwarring wat de kleurnamen betreft en de niet altijd kloppende onderschriften van de foto's wijzen mogelijk op een te gehaaste verzorging. Nee, dit boek is een tegenvaller, ongeschikt voor de beginners en zeer verwarrend voor de reeds gevorderde liefhebber.

Zo kwam ongeveer al deze literatuur bij mij over. Hoe deze ook bij u overkomt, één ding is zeker: uit ieder boek kunt u wel wat leren, en daarom is een dankwoordje aan al deze pioniers wel op zijn plaats, dacht ik. En, o ja, dames, als uw man jarig is, denk eens aan een kanarieboek!

404

Een volkomen veilig en gifvrij insecticide.
Doodt feilloos alle insecten in huizen, hokken, kooien, manden etc.

W. RUPPE VAN DER VOORT

NIEUW

insectenvoer geel groen
honingvoer grof
briljant honing
universeelvoer populair
briljant droog
briljant vet • universeelvoer

Cédé VOGELVOEDERS

TILBURG, LANGESTRAAT 104, TEL. 013-423156

A. P. v. GILS - Abcovenseweg 19 - Goirle
Telefoon 04247 - 1579 - 1328

Binsenstrildes	35,— p.p.	Goudvoorhoofdbladvogel	55,— p.st.
Spitsstaart amadines	35,— p.p.	Shamlijsters	55,— p.st.
Diamantvinkjes	45,— p.p.	Goudkopbeo's	20,— p.st.
Gordelgrasvinkjes	35,— p.p.	Pagoda spreuwen	19,— p.st.
Cerus amadines	35,— p.p.	Kl. Glansmerels	35,— p.p.
Driekleur pap. am.	45,— p.p.	Glansspreeuwen	20,— p.st.
Roodkop pap. am.	125,— p.p.	Eksterspreeuwen	20,— p.st.
Binchonow astrildes	50,— p.p.	MIDDELBEO'S	75,— p.st.
Gould amadines R.k.	65,— p.p.	Gloster Kanaries	40,— p.p.
Gould amadines Z.k.	85,— p.p.	Lizard Kanaries	65,— p.p.
Grijze rijstvogels	12,50 p.p.	Frisé Kanaries	75,— p.p.
Witte rijstvogels	45,— p.p.	Chin. Dwergkwartels	10,— p.p.
Grijze zebra vinkjes	9,— p.p.	Zilver kwartels	15,— p.p.
Witte zebra vinkjes	10,— p.p.	Isabel kwartels	15,— p.p.
Brillenvogeltjes	22,50 p.p.	Lazulivinkjes	22,50 p.st.
Mozambieksijsjes	11,— p.p.	Indigo vinkjes	20,— p.st.
Edelzangers	11,— p.p.	Regenboogvinkjes	22,50 p.st.
Blauwfazantjes	9,— p.p.	Mex. Nonpareils	22,50 p.st.
Driekleurnonnen	8,— p.p.	Rode Kardinalen	25,— p.st.
Muskaatvinkjes	7,50 p.p.	Roodoor bulbulls	17,50 p.st.
Tijgervinkjes	9,— p.p.	Kala bulbulls	17,50 p.st.
Groene tijgervinkjes	25,— p.p.	Grasparkieten	9,— p.p.
Witkopnonnen	9,— p.p.	Deensbonte parkieten	10,— p.p.
Bandvinkjes	8,— p.p.	Vakparkieten	35,— p.p.
Napoleons	8,— p.p.	Roodrugparkieten	50,— p.p.
Oranjeakkes	10,— p.p.	Bourks parkieten	50,— p.p.
Blaauw Gr. R. staartjes	12,— p.p.	Halsband parkieten	30,— p.p.
Ekstertjes	7,50 p.p.	Pruimkopparkieten	45,— p.p.
Ind. Nonpareils	15,— p.p.	GRIJZE ROODSTAART Pap. v.a.	175,— p.s.t

Verder vele soorten vogels, steeds wisselende voorraad.

Wij vragen alle soorten Australische vinken voor onze Export. Ook grasparkieten enz. enz.

Verzending rembours kistjes / 2.50.

Geopend in de week van 8.30 tot 12.00 uur, 13.30 tot 6 uur, zaterdag tot 5 uur. Zondags van 10 tot 12 uur.

Vracht rekening koper.

DE KWEK EN VERERFING VAN DE BRUINVLEUGEL (LACEWING) GRASPARKIET 2

door W. Beckmann

In het eerste artikel hebben we gezien dat we uit de paring tussen vogels die ieder één geslachtsgebonden factor bezitten, dus cin. x ino of cin. x opaline, alle jonge mannen normaal zijn maar split voor beide geslachtsgebonden factoren.

Maar uit de paring tussen de geslachtsgebonden ino en de zgn. geslachtsgebonden bruinvleugel krijgen we geen normale mannen.

Zoals u weet bevinden zich alle geslachtsgebonden factoren, de ino, de cinnamon en de opaline, zich in het X-chromosoom, maar natuurlijk niet in dezelfde plaats. Het is dan ook logisch dat uit de paring ino x cinnamon normale mannen geboren worden; dit is eveneens het geval als we een cinnamon x opaline paren, dan krijgen we normale mannen die echter split zijn voor zowel de cinnamon- als de opalinefactor. Maar toch zien we tegenwoordig vele cinnamon-opalinen. Deze vogels, de cinnamon-opalinen, zijn het resultaat van een crossing-over tussen de beide X-chromosomen van een man; in het ene X-chromosoom bevinden zich de ino-factor gekoppeld aan de wildfactor van de opaline en in het andere X-chromosoom bevinden zich de wildfactor van de ino gekoppeld met de opalinefactor. Door het breken van de X-chromosomen en het weer aan elkaar hechten kwamen de verkeerde einden aan elkaar en kregen we de koppeling ino- en cinnamonfactor in het ene X-chromosoom en in het andere X-chromosoom de beide wildfactoren.

In formules:

$$\text{° Zonder crossing-over } \frac{x \text{ ino } \text{ op+}}{x \text{ ino+ } \text{ op+}}$$

$$\text{°a crossing-over } \frac{x \text{ ino } \text{ op}}{x \text{ ino+ } \text{ op+}}$$

Mijn veronderstelling is nu dat iets dergelijks ook

met de ino- en de cinnamonfactor is gebeurd. De locatie van beide factoren is zodanig, dat indien beide factoren in hetzelfde X-chromosoom komen te liggen, ze onderling op elkaar inwerken, anders gezegd: de cinnamonfactor heeft dan een remmende werking op de inofactor en verhindert de volledige verdringing van het melanine uit de gehele bevedering. Deze crossing-over verklaart dan tevens de kweekuitkomsten van de paringen ino x bruinvleugel en ino cinnamon x bruinvleugel.

We moeten ons echter goed realiseren dat de werking van erfelijke factoren kan variëren; bij de bruinvleugel komt deze variabele werking misschien tot uiting in de intensiteit van de kleur van de ondulatietekening. Bij de ene bruinvleugel zal de remmende invloed op de oxydatie van het bruine eumelanine door de inofactor sterker zijn dan bij een andere bruinvleugel, ergo, door deze oorzaak zal het mogelijk zijn dat de bruine cinnamonkleur bij de ene bruinvleugel iets sterker zal zijn dan bij een andere bruinvleugel. Deze factoren moeten we geheel onafhankelijk zien van de verblekende werking van de eventueel aanwezige reductiefactoren.

Omtrent de houdbaarheid van de hypothese dat de bruinvleugel veroorzaakt wordt door een crossing-over waardoor de ino- en de cinnamonfactor in hetzelfde X-chromosoom komen te liggen, volgen hieronder enkele paringen in formules uitgewerkt. De kweekpraktijk gaf als uitkomst van de paring bruinvleugel man x ino pop = ino/bruinvleugel mannen en bruinvleugel poppen. Nemen we nu aan dat de bruinvleugel het produkt is van de crossing-over van de cinnamon- en de inofactor dan krijgen we in formulevorm het volgende:

$$\frac{x \text{ ino } \text{ cin}}{x \text{ ino } \text{ cin}} \times \frac{x \text{ ino } \text{ cin+}}{y} = \text{jonge mannen};$$

$$\frac{x \text{ ino } \text{ cin}}{x \text{ ino } \text{ cin+}} \text{ en jonge poppen}; \frac{x \text{ ino } \text{ cin}}{y}$$

De uitwerking in formules stemt volledig overeen met de praktische kweekresultaten.

De tweede paring is tussen ino man x bruinvleugel pop, in formules:

$$\frac{x \text{ ino } \text{ cin+}}{x \text{ ino } \text{ cin+}} \times \frac{x \text{ ino } \text{ cin}}{y} = \text{jonge mannen}$$

$$\frac{x \text{ ino } \text{ cin+}}{x \text{ ino } \text{ cin}} \text{ en jonge poppen}; \frac{x \text{ ino } \text{ cin+}}{y}$$

De jonge mannen zijn dus ino/bruinvleugel en de jonge poppen ino's. Nu stellen we twee paringen op zonder crossing-over tussen de ino- en de cinnamonfactor.

Cinnamon man x ino pop = normaal/cin.+ino mannen en cinnamon poppen.

$$\frac{x \text{ ino+ } \text{ cin}}{x \text{ ino+ } \text{ cin}} \times \frac{x \text{ ino } \text{ cin+}}{y} =$$

$$\frac{x \text{ ino+ } \text{ cin}}{x \text{ ino } \text{ cin+}} \text{ mannen en } \frac{x \text{ ino+ } \text{ cin}}{y} \text{ poppen}$$

Ino man x cinnamon pop = normaal/cin.+ino mannen en ino poppen.

In formules: $\frac{x^{ino} \text{ cin}+}{x^{ino} \text{ cin}+} \times \frac{x^{ino+} \text{ cin}}{y} =$
 $\frac{x^{ino} \text{ cin}+}{x^{ino+} \text{ cin}} \text{ mannen en } \frac{x^{ino} \text{ cin}+}{y} \text{ poppen}$

Zijn eenmaal door een crossing-over de ino- en de cin.factor in één X-chromosoom komen te liggen, dan blijven deze twee factoren bij elkaar en kunnen we een gehele stam bruinvleugels opbouwen. Het is best mogelijk dat deze crossing-over maar éénmaal plaats heeft gevonden toentertijd in een stam lutino's in Engeland en alle bruinvleugels daarvan afkomstig zijn. Gezien de werking van de ino- en de cinnamonfactor op elkaar, moeten we aannemen dat deze factoren in het X-chromosoom zeer dicht bij elkaar liggen en een crossing-over maar zelden zal voorkomen.

Tenslotte nog in formules enkele paringen van bruinvleugels met normalen.

Bruinvleugel X normaal = $\frac{x^{ino} \text{ cin}}{x^{ino} \text{ cin}} \times \frac{x^{ino+} \text{ cin}+}{y}$
 = mannen $\frac{x^{ino} \text{ cin}}{x^{ino+} \text{ cin}+}$ en poppen $\frac{x^{ino} \text{ cin}}{y}$

Dus de jonge mannen zijn normaal/bruinvleugel en de jonge poppen zijn bruinvleugel.

Nog een paring: normaal/bruinvleugel x bruinvleugel.

Ik heb bij keuringen verschillende bruinvleugels moeten keuren waarvan ik dacht dat zij eerder ino's met een tamelijk zware ondulatietekening waren dan

$\frac{x^{ino+} \text{ cin}+}{x^{ino} \text{ cin}} \times \frac{x^{ino} \text{ cin}}{y} =$
 = 25% bruinvl.mannen $\frac{x^{ino} \text{ cin}}{x^{ino+} \text{ cin}+}$
 25% normaal/bruinvl.mannen $\frac{x^{ino} \text{ cin}}{x^{ino} \text{ cin}}$
 25% bruinvl.poppen $\frac{x^{ino} \text{ cin}}{y}$
 25% normale poppen $\frac{x^{ino+} \text{ cin}+}{y}$

bruinvleugels, nu ben ik eerder geneigd te zeggen dat deze exemplaren bruinvleugels waren met de reductiefactor, hetzij de grijsvleugelfactor of de diepovergoten factor. Een ander facet wat we niet over het hoofd moeten zien is het feit dat de ino factor in haar werking niet altijd totaal is, dit zien we enerzijds door een te zware groene of blauwe aanslag, maar kan ook naar voren komen in een vage vleugeltkening. Opmerkelijk is echter dat in de literatuur van de bruinvleugels weinig sprake is van een groene of blauwe aanslag op het lichaam. Bij de ino's kunnen we niet altijd zeggen dat er min of meer zware aanslag altijd gepaard moet gaan met vleugeltkening. Er moet wel degelijk een schieding zijn tussen de melanisatie van de lichaamsbevedering en van de ondulatietekening, daarvoor zijn ons tot nu toe onbekende erfelijke factoren debet. Het ontstaan van grasparkieten met een normale zwarte vleugeltkening maar met een gele of witte lichaamskleur moet niet uitgesloten worden geacht.

Breng uw vogels nu in top conditie

Geef ze ruim **Krachtvoer „K.K.“**. Dit speciaal uitgebalanceerde voer bevat alles wat ze nodig hebben en... ze eten alles schoon op. Op verzoek sturen wij U de analyse van dit voer toe.

„K.K.“ is tevens leverbaar met

zuiver plantaardig caroteen

Op elk pak punten voor ereprijzen of contant geld.

Uw speciaalzaak heeft „K.K.“ in voorraad. Vraagt monster en folder bij:

Fa. JAN D. KAPPELLE & ZN. Deventer
 Postbus 2 Tel. 05700-13927

Wij hebben regelmatig voorradig duizenden tropische vogels
 Pracht vinken - Parkieten
 Duiven - Kanaries - Papègaaien
 Grote Parkieten

Wij importeren „Quiko“, spec. Opfok en Conditievoer voor alle vogels!

Vogelhandel „BENNY SLAGERS“

Dorpsstraat 79 - Enter (Ov.)
 Telef. 05478 - 682

's Zondags tot 2 uur.

“VERAKA”

Specialiteit in tentoonstellingskooien voor pelsdieren, pluimvee en vogels - Voorfronten in alle maten - Tevens opvouwbaar kooien voor honden, katten, duiven, papegaaien etc.

Bondskooien - Hoorruiven - Voerbakjes

 Alles gepuntlast - 100% service.

“VERAKA”

Markstraat 17 - Telefoon 01693 - 1448
 Terheijden N.Br.

EDELCHEMIE B.V. PANHEEL

vecht voor een schoner milieu

Fabriceert: NEOFLEX-E-3-X, de beproefde frisse INSECTENDODENDE verf voor uw hokken, volièr, broednesten etc. Het gebruik van insecticide is 100x minder.

Nu ook verkrijgbaar via uw vereniging NEVEX het nieuwe spuitmiddel op basis van Pyrethrum. Niet schadelijk. In flessen van 1 liter.

Bel ons op:

telefoon 04756 - 21 19 of 04748 - 13 06.

Frankrijk... Normandië... te midden van zachtglooiende hellingen, ergens tussen Rouen en Dieppe: daar ligt Clères, een typisch Frans dorpje, met z'n kerk en z'n marktplein, z'n restaurant met „le patron”, z'n toeristenwinkeltjes, z'n heldere „Clalrette”, een riviertje met forellen die je aankijken terwijl je een aperitief neemt op het terrasje vlak bij. En midden in dat stukje Normandië ligt „le parc zoologique de Clères”, aangelegd en opgebouwd in en rondom le château de Clères. En achter dat ene woordje Clères gaat één naam schuil: dr. Jean Delacour, een wereldberoemde ornitholoog en vogelliefhebber, iemand die niet kon en kan leven zonder een stukje „avi-cultuur”, verwerkelijkt in een enige collectie vogels en ondergebracht in de weelde van een historische omgeving, waar een gerestaureerd kasteel, gebouwd ergens in de 13de eeuw, het decor vormt voor de droom van een man die z'n leven gedeeld, nee, gegeven heeft aan vogels.

Dr. Jean DELACOUR werd geboren in Parijs, op het einde van de 19de eeuw. Reeds als kleine jongen begon hij vogels te houden en op z'n 15de had hij een van 's werelds grootste vogelcollecties ondergebracht in en rondom het ouderlijke huis in Villers-Bretonneux in Picardië. Deze verzameling werd tijdens de Eerste Wereldoorlog echter verwoest, maar ze werd vanaf 1919 heropgebouwd te Clères in Normandië. Gedurende de daaropvolgende twintig jaar werd „Clères” een begrip; de verzameling vogels die er was samengebracht, was werkelijk enig... In de jaren tussen beide wereldoorlogen ondernam dr. J. Delacour uitgebreide expedities over de hele wereld en bestudeerde er o.a. uitgebreid de flora en fauna van het toenmalige Franse Indo-China. Gedurende de Tweede Wereldoorlog werd ook de verzameling in Clères verwoest. Maar na 1945 werd aan een nieuwe collectie gewerkt... en het resultaat is het huidige Clères.

De wetenschappelijke waarde van dr. Jean Delacour

CLÈRES

werd vlug erkend, en hij leidde jarenlang het Department of History, Science and Art in het County of Los Angeles (California, USA). Als medewerker aan het American Museum of Natural History benutte hij z'n uitgebreide kennis om de indeling van talloze vogelfamilies te herzien, o.a. van duiven (Columbidae); zwanen, eenden en ganzen (Anatidae); fazanten, patrijzen, kwartels en pauwen (Phasianidae); en hokko's, chachalaca's en sjakoehoenders (Cuculidae). Z'n overzichtelijke kennen en begrijpen van deze vogelgroepen werden neergeschreven in befaamde standaardwerken, zoals: *The Waterfowl of the World*, *The Pheasants of the World*, en onlangs nog: *Curassows and related Birds*.

De resultaten van z'n rondreizen in Frans Indo-China zijn weergegeven in werken als: *The Birds of Malaya*, *The Birds of the Philippines*, *Les Oiseaux de l'Indochine française*. Hij is zeker de grootste kenner van de avifauna van een gebied dat nu op een meer ongelukkige wijze in de wereldbelangstelling staat, nl. Laos, Cambodja, Vietnam, enz.

Deze eminente vogelliefhebber, die z'n vreugde over alles wat vogel is ook graag met de eenvoudige liefhebber deelt, bouwde Clères op tot wat het nog steeds is: een park voor vogels, niet een vogelpark in de enge, nare zin van het woord, maar een unieke, mooie verzameling vogels, waartoe iedereen, ook u en ik, toegang krijgen, als je maar overal de tuinhekjes zelf open- en weer dichtdoet, zoals in uw eigen achttertuintje thuis!

Iedere echte vogelliefhebber zal er genieten van het parklandschap en alles wat er zich vrij beweegt of er (noodgedwongen) in ruime, mooi beplante volièrés leeft.

Naast een kleine collectie zoogdieren, zoals een kudde Dama-gazellen, een groepje Bennets wallabies (of kleine kangoeroes), Chinese waterhertjes, een stel gibbons e.d., groeit en bloeit er ook rondom het kasteel, tussen en in de volièrés en rondom

de vijvers en riviertjes een fantastische verzameling botanische zeldzaamheden.

De gehele collectie omvat ongeveer 3000 dieren, waarvan 90% vogels. De voorliefde van dr. Jean Delacour voor bepaalde vogelgroepen komt ook in z'n verzameling tot uiting; de waad- en watervogels zijn in de meerderheid, alhoewel men ook mooie groepen duiven, loopvogels, fazanten en zachtvoer etende vogelsoorten kan opmerken.

Op en rondom de vijvers in het dal voor het kasteel treft men de watervogels aan, o.a. Egyptische ganzen (albino's!), Laysantalingen, brand-, sneeuw-, rot-, rooekop-, Canadese, Cereops- en de zeldzame Hawai- of nénéganzen, boomeenden, Tasmaanse waterhoenders, Bahama-eenden, flamingo's (6 soorten), coscoroba's of zwaanganzen, zwarthalszwanen, hoenderkoeten (Chauna-soorten), Braziliaanse talingen, versicolor- en Hawai-eenden, enz.

Op de grasvelden rondom de vijvers ziet men pauwen en 8 soorten kraanvogels rondstappen, o.a. juffer-, Westafrikaanse kroon- en paradijskraanvogels en zwartvleugel- en witte pauwen. Tussen de groep Westafrikaanse kroonkraanvogels loopt een kweekpaar dat reeds tweemaal een legsel had.

In speciale volièrés zijn zeldzame fazanten ondergebracht, o.a. Edwards-, Hume-, Cheer-, Swinhoe- en Elliotsfazanten en ook kongopauwen.

De grote loopvogels, o.a. reha's, nandoes en emoes, hebben hun eigen loopperken. Deze soorten zijn niet zo zeldzaam, maar deze vogels blijken in Clères erg vruchtbaar te zijn, want het aantal kuikens dat ieder jaar kunstmatig kan worden opgefokt, varieert tussen de 50 en 100 stuks.

Al de grotere vogelsoorten (water-, waad- en loopvogels) brengen trouwens elk jaar een ongelooflijk aantal jongen groot; bij een bezoek in de vroege zomer ziet men werkelijk overal kuikens of jonge vogels.

Naast de belangrijke groep grotere siervogels is er een fantastische collectie vogels (vooral insekten- en vruchtenetende soorten) ondergebracht in binnen- en buitenvolièrés.

In de grote zalen en gangen in het vernieuwde gedeelte van het kasteel heeft men enkele jaren terug binnenkooien en -volièrés ingericht voor de meer delicate soorten. In de kleinere volièrés vindt men een 100-tal vogels: o.a. kolibries, tangara's, vliegen-vangers, rotslijsters, nectarvogels, suikervogels, flowerpiercers, bladvogels, buulbuuls, glanspreeuwen, pitta's, roulrouls, kleine baardvogels e.d. meer. In de grotere volièrés ziet men o.a. toekans, arassari's, gaalen en grotere baardvogels. Tussen deze soorten treft men enkele vrij unieke soorten aan, meestal als geschenk aangeboden aan het park door de vele vrienden van dr. J. Delacour uit andere werelddelen. Enkele erg mooie of zeldzame soorten zijn: oranjebuikvlegenvangers (*Muscicapa sundara*), Gurneys en Irenapitta's, blauwkroonorganisten (*Chlorophonia occipitalis*), tweetandbaardvogels en goudkraagtangara's (*Tangara pulcherrima*).

Aan de achterzijde van het kasteel bevinden zich verschillende uitgebreide groepen buitenvolièrés. Naast o.a. kaketoets, ara's, papegaaien, kroonduiven (3 soorten), hoornvogels, hokko's, toerakoets (7 soorten) en bosijvogels vindt men er ook een uitgebreide collectie kleinere soorten, die alleen in de zomer-

De vijvers met de talrijke water- en waadvogels.

5. De zeldzame Hawai- of nénéganzen, waarvan Clères een prachtig foktoom bezit.

4. Een Westafrikaanse kroonkraanvogel (vr.) bij het nest (gefotografeerd tussen de iisbladeren door)

6. Een jonge bosijvogel (of kookaburra), die met de hand werd grootgebracht.

7. Het nest en de eieren van een paar Westafrikaanse kroonkraanvogels (1973).

Dr. P. Ciarpaglini verwijdert de eieren van de Westafrikaanse kroonkraanvogels om ze kunstmatig te kunnen uitbroeden.

De achterzijde van het kasteel van Clères.

4. Een stel zwarthalszwanen (*Cygnus melanocoryphus*).

De hoornvogel.

maanden in de volièeres komen, o.a. buulbuuls, tangara's, glansspreeuwen, mezen, kardinalen, grondlijsters, kolibries, nachtegalen, spreeuwen, baardvogels, wevers, nectarvogels, duifjes e.d. meer. Enkele moaie soorten die ook reeds jongen grootbrachten zijn bijv. de Irenabuulbuuls, driekleurenglansspreeuwen, roodkeelwida's (*Euplectes ardens*), damalijsters, rode zwartmaskertangara's, roodbuikbergtangara's, ballispreewen, javabeo's, grijskopdiksnavelmezen (*Paradoxornis gularis*), Boliviaanse kuifkardinaaltjes, wonga-wongaduiven en bruinvleugelduiven (*Sphenurus sphenurus*).

De zorg voor het groot krijgen van de vele jongen is trouwens een der voornaamste bezigheden van de huidige directeur, dr. Pierre Ciarpaglini, die de dagelijkse zorgen voor de collectie heeft overgenomen van de nu reeds bejaarde dr. J. Delacour. Deze bekende veearts is een werkelijke specialist in het „grootbrengen met de hand“ van nestjongen. Enkele soorten waarbij hij met succes de oudervogels verving, zijn o.a. grijskopdiksnavelmezen, blauwgrijze tangara's, juffer- en kroonkraanvogels en boslijsvogels of kookaburra's.

Onder zijn kundige leiding (het klaarmaken van de voeding voor elke aanwezige vogelsoort neemt hij dagelijks op zich!), blijken de kweekresultaten van dit vogelpark overweldigend te zijn; in 1970 bijv. brachten 108 soorten samen niet minder dan 727 jongen groot! De meest opmerkelijke successen werden behaald met o.a. de Westafrikaanse kroonkraanvogels (*Baleorica pavonina*), de kookaburra's (*Dacelo gigas*), waarvan gedurende de laatste jaren ongeveer een dozijn jongen door dr. P. Ciarpaglini zelf werden grootgebracht, en de rode zwartmaskertangara (*Ramphocelus nigrogularis*).

Maar ook de bezieler en oprichter van dit vogelpark kan men op zomerse dagen nog steeds zien rondwandelen tussen „zijn“ vogels. Zijn park zelf heeft hij reeds aan het Natuurhistorisch Museum van Parijs geschonken, dat zal zorgen voor het voortbestaan van deze bezienswaardige verzameling.

Clères: een mooie herinnering voor wie er is geweest en echt een „ommetje“ waard voor hen die deze zomer de weg naar het zuiden inslaan!

Dr. Jean Delacour tijdens het „Grand Salon de l'Oiseau“ (Parijs, 1973).

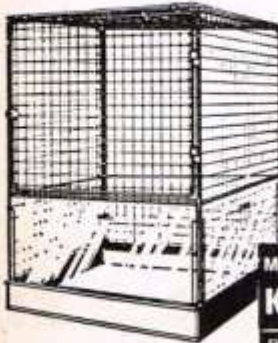
use!

De

NIEUW! **PARADISO - KOMECO ZELFBOW VOLIERES**

Geheel metalen zelfbouw kamervolières van genormaliseerde elementen. Steeds uit te breiden en onder te verdelen. Twee standaard-uitvoeringen met on-eindig veel combinatiemogelijkheden. Het past altijd! Gegarandeerd!

PARADISO-KOMECO VOLIERE geen kooi, maar een echte vogelwoning!

Roestvrij, morsvrij, en hygiënisch. Waterdichte schuiflade. Gemakkelijk toegankelijk, veilig af te sluiten. Geen zichtbelemmering!

Montage? Het werk van een ogenblik. Geen gereedschappen nodig!

Stuur de BON of schrijf een briefkaart aan:

Metaalwarenfabriek Hulskamp n.v.
KOMECO - DIVISION
POSTBUS 52 1E ALKMAAR

PARADISO VOLIERE **BON** Zend mij Uw rijk geïllustreerde prospectus met technische beschrijving en prijslijst van de **PARADISO-KOMECO ZELFBOW VOLIERES**
 Naam:
 Adres:
 Plaats:

Voor alle soorten vogels

VERKORT DE RAN-TIJD
BEVordert de broedersluten
VERHOOGT HET WEERSTANDSVERMOGEN
HERGEEFT DE VOGELS HUN ZANG EN
VIERPRACHT

EEN HOLLEY PRODUCT - POSTBUS 189 - GELFT

VERKRIJGBAAR IN ALLE

dieren - speciaalzaken

DUIZENDEN SIER-, ZANG- EN VOLIEREVOGELS

Bladvogels, schamaliesters, buulbuuls, spreeuwen, gaaien, duifjes, kwartels, kardinalen, kleurvinken, senegalvogels en andere kleine tropen.

Zaterdag tot 17 uur, andere dagen volgens afspraak, niet op zondag.

Verzending rembours, brieven met betaald antwoord.

DE VOGELSPECIALIST, IMPORT - EXPORT
Panweg 66 - Zeist - Tel. 03404 - 18276

ZONLICHT

UIT UW STOPKONTAKT
DAT IS ...

TRUE-LITE

voor gelukkige vogels

De enige - gepatenteerde - buislamp met het volledige zonnenspectrum incl. het heilzame ultra-violet. Onontbeerlijk voor de vitaliteit van Uw vogels. TRUE-LITE past in normale balkarmaturen van 15, 20, 30 en 40 W.

Vraag inlichtingen bij de dierenhandel of de importeur:
HARTEVELD HOOS & HEIJERMANS B.V.
Mathenesserlaan 299 - Rotterdam - Tel. (010) 23 58 35

KARARIKI'S

door C. E. van Berkel

Bij de vogels die een steeds toenemende mate van belangstelling ondervinden, mogen we zeer zeker enkele kakariki's rekenen. Afgaande op de prijs worden de geelkoppen het meest gekweekt, maar ook de roodkoppen worden geleidelijk goedkoper. Een verheugende zaak, want er is niets beters voor de hobby dan dat elke soort voor iedere liefhebber bereikbaar is.

Van de thans nog in 4 soorten en 11 ondersoorten voorkomende kakariki's zijn er 2 soorten bij ons het meest bekend, te weten: de ROODKOPKAKARIKI, *Cyanoramphus n. novaezelandiae*, ook wel Nieuw-Zeelandparkiet genoemd, en de GEELKOPKAKARIKI, *Cyanoramphus a. auriceps*, ofwel goudkop-Nieuw-Zeelandparkiet. De roodkopkakariki heeft nog enkele ondersoorten.

Het woord „kakariki” is ze vermoedelijk gegeven door de Maori's en zal wel afgeleid zijn van de alarmroep „ki-ki-ki-ki”, een onomatopée dus.

Ze komen voor op Nieuw-Zeeland en op daaromheen liggende eilanden. De roodkopkakariki is met de groene kakariki de zuidelijkst voorkomende parkietesoort ter wereld en werd omstreeks 1772 ontdekt door John Foster en dr. A. Sparrman. Geelkopkakariki's werden reeds in de jaren 1870-1880 in volièren in Joegoslavië, Duitsland en Frankrijk gekweekt. Omstreeks die jaren werd door prins Bonaparte de soortnaam „*Cyanoramphus*” vastgesteld.

De vogels broeden in boomholten, de geelkop bij voorkeur in beuken, en in die gebieden waar weinig of geen bomen zijn onder graspollen op de grond.

De pop broedt alleen op de 5-7 eieren, en dit proces duurt ongeveer 21 dagen. Beide oudervogels voeden de jongen, die dan na ruim 4 weken uitvliegen. Ze gaan daarmee dan nog ongeveer 14 dagen door, tot de jongen zelfstandig zijn. Deze zijn dan ook nagevoeg op kleur, alleen de snavel is iets lichter.

Een duidelijk uiterlijk waarneembaar verschil tussen man en pop is er niet. We dienen af te gaan op de grootte; de poppen zijn namelijk kleiner dan de mannen. Hun voedsel in de natuur bestaat uit zaden en vruchten. Er is door de Nieuwzeelandse boeren, vooral in het verleden, fel op ze gejaagd. De vogels kunnen, optredend in zwermen van zo'n 100 exemplaren, flink wat schade aanrichten onder te velde staande gewassen en in boomgaarden. In 1840 ontdekte Diffenbach de kakariki's op het eiland Chatham, waar hij zag dat zo'n zwerm de kort voordien door de boeren gepootte aardappelen omhoogwoelde en een ware ravage op het veld aanrichtte. Men mag zich dan de woede van die boeren wel kunnen voorstellen, maar dat dit ertoe heeft geleid dat er thans enorme gebieden zijn waar ze niet of nauwelijks meer voorkomen, is toch te betreuren. Er zijn gedurende de laatste 200 jaar 4 soorten geheel uitgestorven, te weten de Macquarie-, de Lord Howe-, de bruinkop- en de zwartkopkakariki, terwijl de Forbes-, de groene-, de Norfolk- en de alpenkakariki worden bedreigd.

Dat in de grond woelen is overigens de kakariki's eigen. Op de manier zoals de kippen dat doen, krabben ze met één poot in de grond.

Zoals ook met andere vogelsoorten het geval is, zijn er in de natuur verschillende malen sterk in kleur afwijkende kakariki's waargenomen. Het betrof in hoofdzaak kleurafwijkingen in de groene partijen, en deze varieerden dan van licht tot fel kanariegeel.

Roodkop Karaki. Foto: W. de Grahl

usel

De

Het zal daarom niet verwonderlijk zijn als we in de toekomst ook in de vollere mutaties zullen aantreffen. Dit zal de zaak overigens wel weer interessanter maken.

In dit verband zij opgemerkt dat we niet op een onverstandige wijze moeten speculeren op iets nieuws. Zo worden er bijvoorbeeld weleens bastaarden gekweekt uit roodkop maal geelkop kakariki. Dat is beslist een jammerlijke zaak, en dit komt later bij terugparingen beslist niet ten goede aan de zuiverheid van het ras. Het is onze dure plicht om de zuivere soort in stand te houden en zo mogelijk te verbeteren. Let dus op bij aankoop: de roodkop heeft een dieprode kopkleur en de geelkop een goudgele. Alhoewel de kakariki's als gezellige en verdraagzame vogels bekendstaan, doen we er toch goed aan om elk paar apart in een vluchtje onder te brengen. Zo'n vluchtje dient dan een lengte te hebben van 3-4 meter. Alhoewel, ze worden met goed succes ook in broedkooien gekweekt, getuige de gegevens die de heer F. G. Sanders uit Krimpen aan de IJssel ons deed toekomen. Hij kweekt ze in een kooi van 200 cm breed, 100 cm diep en 90 cm hoog.

Als er gelegenheid is om ze buiten in een vluchtje te huisvesten, is het wel goed voor ze om de bodem daarvan te laten bestaan uit een goede, humusrijke grond. We kunnen daarin dan regelmatig wat onkruidzaden zaaien, en als ze dan hun „grondscharrel-lusten" botvieren, nemen ze daarbij nog voedsel op ook. Als hoofdvoedsel verstrekken we een goede zaadmengeling voor grote parkieten, met daarnaast gekiemd zaad, groenvoer en wat fruit. Tijdens de broedtijd is in water geweekt brood, eventueel be-

strooid met wat eivoer, een goed opfokvoer.

Kakariki's baden graag, en een ruime badschotel met dagelijks vers water is wel vereist.

Wat betreft de broedkasten zijn ze niet veeleisend mits we maar zorgen dat ze aan redelijke afmetingen voldoen; bodemoppervlak 25 x 25 cm, hoogte 30 cm en middellijn invleggat 7 cm.

In het algemeen zijn deze vogels zeer vroeg broedrijp. De heer H. Dijks uit Dongen vertelt ons daar over het volgende: „De eerste keer trof me dit al een volslagen verrassing. In een gezelschapsvoliër had ik een koppel van nauwelijks 4 maanden ouder ondergebracht. Een verlaten broedhok hadden ze te hun domein gemaakt en ze brachten later 5 mooi jongen op stok. Later vernam ik dat dit bij kakariki's een algemeen voorkomend verschijnsel is, en het lijkt mij dan ook verstandig om bij deze soorten reeds vroeg tot samenstelling van kweekkoppels te komen. Eén bijzonderheid wil ik u niet onthouden. De pop legt haar eieren vrij onregelmatig, soms om de dag, soms elke dag. Ik heb een pop die steevast elke ronde 8 eieren in 12 dagen legt. Bij andere liefhebbers bleek dit ook zo te zijn.

In het algemeen zijn reeds vroeg in het kweekseizoen de kakariki's broedlustig, en we kunnen daar ook wel 3 ronden met ze kweken voor het herfs wordt. Bovendien kunnen ze ook nog als pleegouders worden gebruikt. Bij mij werden in een nest van 5 kakariki's ook nog 2 jonge roodrugparkieten grootgebracht."

Aldus de heer Dijks, die zijn verhaal besloot met de zin dat hij met de kakariki's weer hoopvol het broedseizoen tegemoet ziet. U ook? Fijn zo!

B. M. Hordijk

HET GEBRUIK VAN DOHYPHRAL

Zoals u allen weet, moeten onze vogels eerst in topconditie zijn alvorens wij met de kweek kunnen beginnen.

Welnu, om deze topconditie te bereiken, zijn vele mogelijkheden aanwezig, doch ik wil mij beperken tot het geven van één enkele stelregel, die bij mij, als gouldkweker, de beste resultaten heeft opgeleverd.

Een gould is van nature een tere vogel, zodat zeer zeker een beginnende liefhebber hier niet mee moet beginnen, teneinde teleurstellingen te voorkomen. Ikzelf ben echter enkele jaren geleden wel zo begonnen, met als gevolg dat de ene gould na de andere door voor mij onverklaarbare oorzaak doodging. Het gebruik van sulphamegacine, thermecine en aureomecine hielp niets.

U begrijpt dat van kweken geen sprake was. Tot ik op een dag in gesprek kwam met iemand die werkzaam was in een ziekenhuis. Deze deelde mij mee, dat ik eens moest overgaan tot het geven van een vitaminestoot. Er zijn hiervoor verschillende soorten vitaminedruppels in de handel, zoals bijv. AD-drup-

pels van Beaphar, doch deze raadde hij mij af. Hij gaf mij vitaminedruppels die in water oplosbaar zijn, en deze gebruikte ik ook, met als gevolg dat de rui, die bij goulds toch altijd nog een precare zaak is, voorspoedig, ja zelfs heel voorspoedig verliep. Legnood kwam niet meer voor en de eerste jongen kwamen goed groot. Na het uitvliegen van de jongen ontdekte ik dat deze op een leeftijd van \pm 2 maanden reeds begonnen te ruien, en met 4 maanden waren ze volledig op kleur. Dode en zieke vogels heb ik na gebruik van Dohyphral niet meer gehad. Dohyphral bevat een vrij volledig vitaminecomplex en is verkrijgbaar bij de apotheek.

Toediening hiervan door het water is als volgt: iedere week 3 druppels Dohyphral op 2 achtereenvolgende dagen. Past u echter wel op dat een teveel aan vitamine een hyper-vitaminose veroorzaakt.

Tot slot wil ik nog opmerken dat bij gebruik van Dohyphral de resultaten niet uitblijven, omdat al diegenen die ik het gebruik hiervan geadviseerd heb tot de conclusie zijn gekomen dat dit middel onmisbaar is voor de vogelliefhebber.

Stel je voor
dat tijdens de vakantie
elk lid een nieuw lid
zou aanwerven . . .

Alhoewel, het zou toch
verrekt leuk zijn!

'DE VOGELHORST'

Nieuwe Tonge, tel. 01875 - 457.

Wij bieden U aan: Grote collectie kooi-, volièr- en parkvogels o.a. kanaries, grote en kleine parkieten, tamme papagaaien, lijsters, troepialen, nachtegalen, sierfazanten, flamingo's, siereenden, ganzen. Regelmatig zeldzame soorten voorradig. Wij kopen of ruilen Uw vogels in. Verkoop van broedmachines (Succes). Verzending door geheel Nederland. „DE VOGELHORST“ te Nieuwe Tonge. Duivenwaardsedijk 9, tel. 01875 - 457. Zondag gesloten.

*ONZE DURE VOGELS
HEBBEN BEHOEFTE AAN*

VETTE KORREL

*GESCHIKT VOOR (i)
INSECTEN- EN
VRUCHTEN-ETENDE
VOGELS*

*ZOALS SPREEUWEN,
LIJSTERS, MERELS,
BEO'S ETC.*

*PRIJS f. 2,35 PER KG.
* UW WINKELIER HEEFT HET.*

VETTE KORREL

Import:

Vic van Heeswijk Veghel Sluisstraat 41
Postbus 63 Telefoon (0 4130) 6 40 59

GEZA SEPT

Voorkomt en geneest
virusziekten en infecties.

Een goedkoop en
afdoend middel dat
eenvoudig toegepast kan
worden:
enige druppels aan het
drinkwater toevoegen
is voldoende.

Populierstraat 121-123
Tel. 070-323930; Den Haag

**W. ROUPPE
VAN DER VOORT**

Bird specialist

Vrijblijvend kunnen wij u aanbieden alle soorten kanaries, Australische prachtvinken, Afrikaanse vinken, Zuidamerikaanse vinken, alle soorten parkietachtigen, diverse soorten toucans, siereendjes, kwartels, flamingo's, zwanen, papagaaien, ara's, enz. enz. Steeds duizenden vogels in voorraad.

Wij vragen te koop: alle soorten sier- en watervogels.

BLANKESTIJN'S VOGELHANDEL (e)

Dahliastraat 39 - Veenendaal - Telefoon 08385 - 12367

Zilverbekje. Foto: Horst Müller

C. HEUPERMAN

HET HOUDEN EN KWEKEN VAN EENVOUDIGE SOORTEN EN MET WELK DOEL BASTAARDEREN

Alvorens hier wat dieper op in te gaan, zou ik eerst wat over de gewone kweekwijze en bestaande richtlijnen willen vertellen. Als u met uw vogels naar een tentoonstelling wilt gaan om daar te vernemen wat uw vogels eigenlijk wel waard zijn, bent u gebonden aan richtlijnen, waaraan zij moeten voldoen om een kans te maken voor een goede waardering.

Deze richtlijnen zijn vastgesteld door de Ned. Bond van Vogelliefhebbers en opgenomen in de zgn. standaard-eisen. Door de evolutie ook in de vogelwereld moesten deze richtlijnen ook regelmatig dienovereenkomstig worden aangepast.

In de eerste plaats onderkennen we de conditiekeuring, die zuiver gericht is op de conditie van de vogel, qua kleur en vorm, zoals ze in de natuur voorkomt. We kweken deze vogels zonder dat we iets aan hun kleur en tekening doen. Dat wil echter niet zeggen dat we hier zo maar mee klaar zijn; integendeel, want hier heeft men toch zelf ook wel iets aan te doen. Ik denk hierbij aan de voeding en verzorging van uw vogels en niet te vergeten de huisvesting. Wat de voeding betreft, denk ik ook aan moeilijk te kweken soorten met een gevoelige kleur-

structuur, die alleen met een goede verzorging in conditie zijn te houden.

In de tweede plaats krijgen we te maken met die vogels die beoordeeld worden aan de hand van een standaard, die daarvoor door deskundige hander werd samengesteld. Ook deze standaarden moesten in de loop der jaren worden aangevuld en gewijzigd. Wat is nu eigenlijk het verschil tussen conditiekeuring en standaardkeuring?

Conditiekeuring wil zeggen dat deze vogels dus qua kleur, grootte en bevedering moeten voldoen, zoals zij in de natuurstaat voorkomen.

Met de standaardisering ligt het echter heel anders want in de standaard-eisen heeft men vastgesteld hoe elk onderdeel, zoals kleur, tekening, grootte en houding, zou moeten zijn. 't Zijn dan ook meestal vogels waaraan door de kweker zelf veel gesleuteld is. Logisch dat men zoveel mogelijk paal en perk wil stellen aan deze groep vogels en de eisen hiervoor heeft gebonden, want anders zou het hek van de dam zijn.

Welke vogels thans onder de standaardkeuring vallen, volgt hieronder.

Kanaries met hun vele kleurslagen.

Zebravinken, thans ook in 14 à 15 kleurslagen.

Jap. meeuwen.

Grasparkieten.

Ook de richtlijnen voor de grote parkieten zijn thans verschenen, en zo zullen er wel meer groepen voor standaardisering in aanmerking komen.

Wat moet men in de eerste plaats doen om vogels in te zenden naar een tt? Dat is zorgen dat men bekend is met de standaard-eisen, zodat men weet wat er ingezonden kan worden. Als u deze standaard-eisen goed doorleest, kunt u ook makkelijker begrijpen op welke wijze een keurmeester uw vogels beoordeelt, en voorkomt u vele teleurstellingen.

Als men de diverse tentoonstellingen heeft bezocht, zal het wellicht zijn opgevallen dat er steeds meer bastaarden deze tentoonstellingen bevolken.

Heeft u zich weleens afgevraagd met welk nut men eigenlijk bastaarden kweekt? De vogels die voor verbetering in aanmerking komen, zijn juist die, die al eerder door tussenkomst van de mens zijn ontstaan. Als voorbeeld kan ik noemen het Jap. meeuwtje (ontstaan uit spitsstaart-bronzeman x bronzeman).

Bronzemannetje. Foto: v. Ballen

Saffraanvink. Foto: Ramaekers

Eigenlijk een door de mens gecultiveerde vogel. Ook de kanarie is thans een vogel waar men steeds veer vele kleurvarianties uit tracht te halen, en zeker niet zonder succes. Doch om dit succes te bereiken, ontkomt u er niet aan zich de kennis van de erfelijkheid enigszins eigen te maken.

We onderscheiden eigenlijk diverse groepen vogel- liefhebbers. De ene groep houdt vogels alleen om er naar te kijken en ervan te genieten, zonder zich druk te maken over het kweken. De andere groep vindt dat het kweken op de eerste plaats staat. Ook bij de bastaardering komt dit voor. De één kruist vogels om mooie vogels te kweken en er verder visueel van te genieten, een andere zeer kleine groep bastaardeert om bepaalde eigenschappen en kwaliteiten van vogels op andere, minder bedeelde, over te brengen. Waarom dit een kleine groep is, is eigenlijk wel verklaarbaar, als men bedenkt met welke moeilijke problemen men te maken heeft, waaronder ook naar voren komt dat bij bastaardering maar een klein deel van deze bastaarden vruchtbaar is, nl. 10%. Met deze 10% moet u dus verder gaan werken.

Er zijn het vorige keur seizoenen vele goede resultaten geboekt, doch telcursstellingen zijn er zeker ook geweest, zij het door pech waar men zelf weinig aan kan doen, dan wel door ondeskundigheid, of laat ik liever zeggen: door onwetendheid.

Zo zag men op div. t's Jap. meeuwen zitten die totaal niet voldeden aan de gestelde eisen, wat ik eigenlijk erg jammer vind. Vooral de eenkleurige Jap. meeuw kwam er dikwijls slechts af. Hoe bereiken we de beste resultaten voor het kweken van deze éénkleurige Jap. meeuw, hetzij donker- of lichtbruine? Dit gebeurt door bastaardering. We gaan nl. de qua kleur, tekening en formaat minder bedeelde vogels verrijken met eigenschappen van beter van kleur, tekening en formaat zijnde vogels. Welke vogels lenen zich bij uitstek voor bastaardering? Die vogels die qua groep, familie of orde het dichtst naast elkaar staan, o.a.

Putter x kanarie
Groenvink x kanarie
Kneu x kanarie
Sijs x kanarie
Saffraanvink x kanarie

Dit zijn dus de bekendste vormen van bastaardering. O ja, ik weet, er zijn nog wel meer mogelijkheden. Toch eigenlijk wel leuk om dit uit te dokteren, vindt u niet?

Andere bastaarderingen zijn o.a.: zwartkopnon x meeuw, witkopnon x meeuw, driekleurnon x meeuw, bruinborstrietvink x meeuw, geelborstrietvink x meeuw, witborstrietvink x meeuw.

Deze vogels behoren tot het geslacht van de Lanchura's. De bruinborstrietvink, witborstrietvink en geelborstrietvink noemt men ook wel Australische nonnen.

Over deze laatste groep wil ik graag iets vertellen wat u misschien zal interesseren. De laatste jaren was de Jap. meeuw wat kleur, tekening en grootte betrof wat achteruitgelopen, ook al door het niet deskundig en gericht kweken van deze vogels. Het gevaar hiervan was dat de belangstelling voor deze vogels ook achteruitliep en er op de tentoonstellingen maar enkele van deze meeuwtjes voorkwamen die in aanmerking kwamen voor een prijs. De rest lag ver onder het gemiddelde.

Om dit te voorkomen, is men begonnen de kwaliteiten van deze meeuwtjes te verbeteren.

Dit gebeurt o.a. door kruising zwartkopnon x meeuw, witkopnon x meeuw en driekleurnon x meeuw. De voorkeur ligt echter in een kruising van witkopnon x Jap. meeuw, daar de kruisingen daaruit een diepe bruine kleur bezitten. Welke eigenschappen brengt men nu uit deze kruising over op de Jap. meeuw?

- Grootte, formaat, houding.
- kleur, kleurdiepte, kleuregaliteit.
- strakheid van bevedering.
- tekening.

Zilverbekje x Muskaatvinkje. Foto: Ramaekers

Minstens vier eigenschappen, die we zo dikwijls missen bij de Jap. meeuw.

Hoe gaan we dit aanpakken? In de eerste plaats gaat u op zoek naar een Jap. meeuwpop die de bontvorming zo min mogelijk bezit, dus het liefst zo egaal mogelijk van kleur is, dit om te voorkomen dat u bij uw verdere kweek deze bontvormen weer terugkrijgt. Beter nog 3 à 4 vogels van deze kwaliteit, daar mij uit ervaring wel is gebleken dat de witkopnon-man toch wel enige voorkeur toont voor een bepaalde popmeeuw. Daarom plaatsen we de witkopnon – na verzorging van nagels, die we verantwoord kort houden, dit met het oog op de paring – met drie à vier popmeeuwen in een afzonderlijke vlucht of kool. Nu breekt de observatieperiode aan. Dit wil zeggen dat u rustig een prettige stoel erbij neemt en uw ogen de kost gaat geven.

Al spoedig blijkt de voorkeur van pa-non, waarvan u dankbaar gebruik maakt en de overige popmeeuwen verwijdert.

Bovenstaande wijze van kweken pas ik meestal toe, maar dit houdt dus niet in dat het de manier is; uitzonderingen bevestigen meestal de regel.

De uitkomst van deze paring geeft mooie, forse, strakke, diepbruine vogels met een diepe, volle tekening, waarvan de poppen meestal onvruchtbaar blijken, terwijl de mannen – meestal – wel vruchtbaar zijn. Deze generatie noemen we de F¹-generatie – eerste nakomelingen.

De vruchtbare mannen plaatsen we weer op een popmeeuw met dezelfde kwaliteiten als voorheen omschreven, waaruit de F²-generatie ontstaat, met al wat meer meeuwebloed en een verfijning van borst- en lichaamtekening, maar de eigenschappen van de non blijven steeds zichtbaar, o.a. strakheid van bevedering en forse vogels en mooie kleur.

Als u deze vogels dus voldoende heeft doorgeweekt, heeft u toch die eigenschappen bereikt die heden ten dage vele van de Jap. meeuwen zo missen. Mooie kleur, forse vogels, goede tekening, en daar gaat het uiteindelijk toch om.

U kunt dus ook bastaardering toepassen alleen met het doel leuke vogels voort te brengen met gebundelde eigenschappen van beide ouders, waaronder zeer fraaie exemplaren kunnen zijn. Wel dient u met enige zorg uw keuze te maken, daar in het wilde weg bastaarderen mij niet nuttig en zelfs ongewenst voorkomt.

Nu nog iets over ons zilverbekje (*Euodice-malabarica cantans*). Als u een zilverbekje als tentoonstellingsvogel wilt inzenden, moet u vooral eens letten op de fijne flanktekening.

Het komt nogal eens voor dat deze of weinig aanwezig is of zelfs geheel ontbreekt, en daar loopt u dus de nodige strafpunten mee op.

Ook het zilverbekje leent zich, misschien in iets mindere mate dan de Jap. meeuw, goed om te bastaarderen.

Zilverbekje x loodbekje kunnen zeer mooie bastaarden geven.

Jarenlang ben ik bezig geweest om witkopnon x zilverbekje te kruisen, wat mij uiteindelijk lukte. De F¹ hieruit zijn zeer mooi glad van bevedering met roodbruine staarten, eigenlijk meer rood. De fijne flanktekening van het zilverbekje komt nu zeer sterk naar voren. Ze lijken nu meer op een astrildesoort

dan op witkopnon of zilverbekje, wel een van de mooiste vogels die ik bezit, en dan te bedenken dat dit tot stand is gekomen uit eenvoudige, goedkope vogels.

De lange ervaring met bastaardering van vele andere combinaties hebben mij wel bewezen dat op dit terrein nog een schat van gegevens verborgen ligt in een nog zogoed als onontgonnen terrein.

Dan nog iets over het houden en kweken van eenvoudige soorten. Als een beginnende vogelliefhebber vogels gaat aanschaffen, wordt zo dikwijls de fout gemaakt direct al die soorten vogels aan te schaffen die qua verzorging en voortplanting voor zelfs een ervaren kweker al hoofdbrekens geven. Het gevolg hiervan kan zijn dat deze beginnening er al gauw genoeg van heeft, voordat hij eigenlijk met het interessante en boeiende van de vogelsport heeft kennis gemaakt. Het is natuurlijk prachtig als men allerlei zeldzame en mooi gekleurde vogels in een volière of vitrine bijeen heeft, doch het principe van een handje zaad en een bakje water en alles is oké ligt reeds ver achter ons. Er hebben zich de laatste jaren zoveel mutaties en verbeteringen in kweekwijze voorgedaan, gebaseerd op meer wetenschappelijke gegevens, waardoor onze sport eigenlijk rijker is geworden. Daarom is het beslist een onoverkomelijke zaak zich meer te verdiepen in het hoe en waarom. Nee, schrikt u maar niet, ik zal u niet gaan lastig vallen met ingewikkelde formules (die op zichzelf trouwens niet eens zo ingewikkeld zijn). Nu nog iets over de huisvesting en voeding van onze vogels. Als men spreekt over het houden van vogels, is dit sterk afhankelijk van de huisvesting en voeding. Een ieder is helaas niet altijd in de gelegenheid zijn vogels huisvesting te geven in een tuin op de zonzijde, maar is veelal aangewezen op de beperkte ruimte die men beschikbaar heeft op een flat of misschien wel driehoog achter.

Ook deze mensen zijn vogelliefhebbers in de ruimste zin van het woord, doch het ligt voor hen wat gecompliceerder. Als men goed kan knutselen, is er eigenlijk niets aan de hand.

Wat de voeding betreft, zou ik willen aanraden deze zo gevarieerd mogelijk op te dienen, dus buiten de in de handel verkrijgbare zaden, onkruidzaden, ook groenvoer zoals zuring, vogelmuur, weegbree, halfrijpe zaden, en vergeet u vooral niet grit en andere kalkhoudende stoffen te verstrekken.

Wist u dat vogels dol zijn op komkommer?

In de broedtijd maak ik buiten in mijn volière een voederplaats van insecten, voor mijn blauwfazantjes, goudbuikjes, zevenstreepgorsen, regenboogvinken en vuurvinken, kwartels, enfin, voor elke vogel die gek is op insecten. Hoe? Een vierkante meter grond 10 cm uitgraven; daarin deponeren we witbrood, appelschillen, viskoppen, bananeschillen, havermout en zemelen. Dit bedekken we weer met een laagje zand. Na een dag of tien scheppen we een klein hoekje naar boven en dan moet u eens zien hoe uw vogels met bekken vol insecten hun jongen voeren. Blauwfazantjes zijn tevens nog gek op watervlooiën, die ik uitzeef en op een ondiep dekseltje in de volière zet.

Ik hoop dat dit artikelje iets heeft kunnen bijdragen aan onze liefhebberij, waarover men eigenlijk niet uitgepraat raakt.

De
se

use!

Klein vogelijn op groene tak uw verenkleed ziet dof en zwak

Bij een slechte rui of bij misvormingen van de veren, zullen kool- en volièrevogels niet te horen krijgen dat ze mooi zijn. Vogel Murnil geeft ze weer een mooie en glanzende bevedering. Naast Biotine, het belangrijke vitamine voor de veren, bevat Vogel Murnil ook aminozuren als bouwstenen van dierlijk eiwit.

Iets dat uw vogels behalve plantaardig eiwit tevens nodig hebben. De behoefte aan zowel Biotine als dierlijke eiwitten (Vogel Murnil®) neemt vooral tijdens de broed- en ruiperiode toe. Behalve voor een gezonde bevedering zorgt Vogel Murnil dan ook voor betere broedresultaten.

Verkrijgbaar in de dierenspeciaalzaak. (L)

Geef uw vogels in deze perioden ook Vogel Pecutrin®, voor de zo broodnodige B-vitamines, sporenelementen en mineralen.

vogel murnil...
voor 'slands mooiste vogeltjes.

BAYER NEDERLAND B.V., DIVISIE BAYER FARMA, MIJDRECHT.

De!

Foto: H. v. Nieuwenhuizen

De Indische boomklever (*Sitta frontalis*), die in de literatuur ook wel wordt betiteld met spechtmee, bril- of bonte boomklever, bewoont een groot deel van Zuidoost-Azië, met inbegrip van Indonesië en de Filipijnen. Er komen diverse ondersoorten voor, zogenaamde subspecies, die iets in kleur en grootte verschillen. Hij is aanzienlijk kleiner dan onze inheemse boomklever (*Sitta europaea*). Deze is namelijk 14 cm lang, terwijl de Aziat nauwelijks 11 cm meet, van het puntje van de scherpe, rode snavel tot het uiteinde van de betrekkelijk korte staart. Zoals u op de gekleurde afbeelding kunt zien, zijn de bovendelen fraai kobaltblauw en de onderdelen aanzienlijk lichter, bij het witte af. De afgebeelde vogel is een vrouwtje, want bij mijnheer is een lange, zwarte wenkbrauwstreep aanwezig. Het voorhoofd is fluweelzwart, en daaraan dankt deze klever zijn Engelse en Franse namen, respectievelijk **velvet-fronted nuthatch** en **sitelle à front noir**. De op Java voorkomende subspecies, de *Sitta frontalis saturator*, die ik een paar maal vluchtig heb gezien, houdt er ongeveer dezelfde gewoonten op na als de bij ons voorkomende soort. Ook hij rent en huppelt zonder de geringste inspanning met flinke snelheid in alle richtingen langs boomstammen en dikke takken. Bij dit hollen en klimmen wordt de staart niet gebruikt om op te steunen, zoals de boomkruiper en de spechten plegen te doen. Uiteraard, zou ik haast zeggen, gaat zijn voorkeur uit naar oude, verweerde bomen, want hij weet drommels goed dat zich daar het meeste insectengespuis ophoudt. J. Hendrik van Balen maakt melding van het feit dat ook wel insecten in de vlucht worden gesnapt, maar daar heb ik geen bewijzen voor. Wel staat vast dat de eterij dierlijk is, want in onderzochte magen trof men spinnen, muskieten, kevers, moten en andere insecten en rupsen aan.

De „spechtmecsjes” zijn erg zwijgzaam. Hun geluid wordt beschreven als een hoog, fijn „hie-tie-tie-tie” of „tsjerè-tjie-tjie-tsjie-tsjie-tsjie-tsjie-tsie”. De Indische boomklever nestelt in holle bomen. Ik moet echter het antwoord schuldig blijven op de

M. de Jong

DE INDISCHE BOOMKLEVER

vraag of hij de ingang ook bepleistert, zoals „onze boomklever dat doet. Is de ingang te groot, dan wordt deze met klei, leem en modder, vermeng met speeksel en paardemest zover dichtgemetseld dat de vogels er net zelf door kunnen. Grotere indringers zien op deze manier de toegang verspert. Dit pleisteren is echter een zuiver instinctieve handeling, want in ons land ziet men bij nestkasten, die een precies op maat gemaakt vlieggat hebben, toch dat de binnen- en buitenkant „verstevigd” worden met vochtige klei.

Het aandragen van de „specie” geschiedt door beide partners, maar het eigenlijke pleisteren doet het vrouwtje. (Althans zo is het bij de Europese boomklevers.)

Wel is er tussen de Europese en Aziatische boomklevers een aanmerkelijk verschil wat nestmateriaal betreft. „Onze” klevers gebruiken als onderlaag voor de eitjes wat schilfers en splinters boomschors, dennenaalden en dorre bladeren, de „tropische” soort daarentegen een samenraapsel van stukje mos, zaadpluis, vezeltjes, haren en veertjes. Er worden drie of vier eitjes gelegd, die gemiddeld 16,9 x 12,68 mm meten. Ze zijn witachtig van kleur en bezaaid met roestrode vlekken en vlekjes. Vaa staan ze zo dicht opeen, vooral aan de stompe poot dat de eigenlijke grondkleur niet of nauwelijks te zien is.

Omdat de boomklevers echte boomvogels zijn, die veel ruimte nodig hebben, lijken ze mij voor een gewone volière niet erg geschikt. Rutgers maakt in zijn encyclopedie wel gewag van deze boomklever en vermeldt dat ze in 1914 voor het eerst in Duitsland werden ingevoerd (conform Karl Neunzig). Als voedsel kunnen, behalve een fijn insectenetermengsel, vermengd met wat pindakaas, rauw, geschaafd vlees en allerlei gepelde noten worden verstrekt. Een nectarvoeding kan vooral in de acclimatisatieperiode zeer heilzaam werken. In gevangenschap zijn nog geen broedresultaten behaald.

F. M. van Hooijdonk

VOGELS DICHTBIJ HUIS

Bladerend in een oude jaargang van het tijdschrift „de Zwerver“ van 1958 vond ik een lijst van waarnemingen die ik indertijd in mijn woonplaats Bocholtz en aangrenzend gebied deed.

Enkel daarvan wil ik U niet onthouden. Hieruit moge blijken, dat men ook in en om eigen tuin(tje) interessante vogelwaarnemingen kan doen!

Voor de voorjaars- en najaarstrek bieden daarvoor goede kansen.

In Bocholtz, waar ik van 1954 tot en met 1969 woonde — en wel op twee verschillende plaatsen — lag ons huis erg hoog, zodat een vrij onbeperkt uitzicht naar alle kanten mogelijk was.

Laten we eerst de zeer strenge winters 1956 en 1962 nemen, waarin er zo groot voedselgebrek was, dat buizerd en torenvalk en zelfs het steenuiltje tot vlak bij huis kwamen om nog wat prooi te bemachtigen. Ik voerde vanzelfsprekend de gebreklijgende vogels en zag op een middag hoe een torenvalk (m) op een haar na een merel miste, die op ons voerplankje te schrokken zat. Mijn witte overhemd voor het raam heeft de torenvalk op het laatste moment doen afzien van de dodelijke greep.

Vanuit de slaapkamerraam had ik een goed uitzicht op het nabuurland Duitsland en richting Kerkrade enerzijds; anderzijds Vaals-Aken. Het schijnt, dat de laaggelegen vlakke langs

roodborstje

de Duitse grens, met nog veel akkers en korenvelden, speciaal grote aantrekkingskracht op trekkende grijpvogels uitoefende, want ik heb er – zij het vaak door toevallige omstandigheden – erg mooie vogels gezien in de loop van 15 jaren. De wespendif was geregelde gast in juni en september en de **rode wouw** zag ik geregeld enkele malen in lente en herfstseizoen. Wanneer het een beetje builig weer was, met tussen de depressies opstijgende luchtstromen, was de kans op een buizerd, kiekendief en wouw het grootste. Deze vogels trekken nl. vaak gebruikmakende van de thermiek.

Ook interessant was het wanneer er veel klein grut op het veld was, of in de lucht, want steevast werden die gevolgd en vervolgd door **sperwer, smelleken, boomvalk** en zelfs **torenvalk**. Aan de manier van vliegen van de torenvalk ziet men al direct of deze op muizen, kikkers óf op vogels jaagt. Vliegt hij snel laag over de grond, dan zal hij trachten spreeuw, vink of gors te slaan. Wiekelt of „bidt” hij boven het veld dan zullen muis, hagedis of mol zijn buit uitmaken.

Een wolk spreeuwen, achterna gezeten door een sperwer, vormt vaak een „BOL” die gelijktijdig dezelfde bewegingen uitvoert. Is er een vogel bij die de hechte groep verlaat, dan is hij erbij. Ook hier geldt: „eendracht maakt macht”.

Een aantal oude beuken vlak bij mijn huis boden een mooie kans op het zien van drie soorten spechten: kleine, grote bonte en groene specht. Boomkruiper, boomklever, bonte vliegenvanger en draaihals waren in trektijd ook wel te gast.

In de prille lente kondigde de grote lijster al vroeg door zijn scherp klinkende zang de morgen aan, terwijl ik eens om vier uur uit bed ben geroepen door liefst drie koekoeken, die elkaar achterna zaten.

Vooraf op een zonnige zondagmorgen was het fijn om gewapend met de dubbelloops(kijker) van boven uit de slaapkamerraam tussen de struiken in de eigen tuin en die van de buurlui te kijken, wat zich daartussen aan klein gevogelte bewoog: **koolmees, pimpel- en zwartkop-matkopmees** waren geregelde gasten.

Vooraf toen er op de koolplanten veel rupsen zaten waren soms 6 mezen tegelijk hun magen aan het vullen. Het spuiten tegen de rupsen heeft hier ook misschien de mezen gedood (?) Verder noteerde ik in mijn zakboekje: **braamsluiper, heggemus, fluitier, tijtjaf, boekvink, keep, groenling, kneutje, roodborst, staartmees, veld- en kuifleeuwerik**. Deze laatste alleen

tijdens sneeuwval in de winter. Dit vogeltje schijnt zich beter in streken met zandgrond thuis te voelen. De opgehangen pinda's geven altijd veel genoegen voor de mezen en voor diegenen die weer plezier aan de meesjes hebben. **Zwarte mees**, die speciaal in dennenbossen thuishoort, kwam ook alléén maar in de strenge winter 1962 in mijn tuin.

Toen er echter nog geen huizen stonden was er een moerasje; geregeld kwamen er **watersnippen, wilde eenden** en **graspiepers**, en op de aldaar welig tierende distels kwamen in oktober de **distelvinken** of putters zaadjes pikken.

Om niet in een al te dorre opsomming te vervallen mag ik nog even een erg leuk gebiedje vermelden dat op een steenworp afstand van huis lag en dat aanleiding gaf tot menige vogelrijke morgen of middag. Gelukkig waren er nog oude en erg verstandige boeren daar die hun tuinen en weiden niet al te zeer „netjeshielden” en er de dorre bomen en struiken niet vlug opruimden. Er huisden daar niet alleen enkele kolonies wespen, van welke ik overigens nooit last had, maar de lekkere wildernis bood veel vogels een rustige verblijfplaats. Ik had er een vast plaatsje waar ik rustig kon zitten studeren en tussendoor met de kijker in mijn directe nabijheid leuke dingen kon waarnemen. Op een morgen kwam eer hermelijn vlak bij mij uit een holle boomstomp met een muis in de bek. Om de haverklap kwam het diertje terug om zijn nieuwsgierigheid te bevredigen. Omdat ik rustig bleef staan nam het hermelijntje niet veel notitie van mij. Ook waren de meeste weiden omzoomd met knotwilgen en dus waren **steenuil, winterkoning** en vele meesjes er geregeld te zien.

Een ouderpaartje **winterkoninkjes** met een tiental jongen zo groot als duiveneieren biedt eergelijk leuk tafereeltje dat men er niet genoeg van kan krijgen.

Voor iemand die zich, door omstandigheder gedwongen, niet geregeld op verre reizen kan begeven, zal, wanneer hij daarvoor oog en oor wil hebben, dus ook wel vlak bij huis allerle moois te beleven zijn!

In een speciaal hoofdstuk wil ik nog eens teruggrijpen naar het voor mij gunstige vogel trekjaar 1956. In dat jaar — dat wil ik nu alvas gerust verklappen — was ik op doktersadvie: „gedwongen” te wandelen. Juist in de mooie herfsttijd. Dat dat géén straf was zal blijker wanneer ik U de vele mooie ontmoetingen vooral met kiekendieven, ga beschrijven.

Tot de volgende keer dus.

moeilijk te missen tijdens de kweek...

Als jonge vogels voorspoedig moeten groeien, dan is het noodzakelijk, dat de juiste voedingsgrondstoffen daarvoor aanwezig zijn. Naast het zaadmengsel als basisvoeding hoort CéDé elvoer dagelijks aan uw kweekvogels verstrekt te worden.

De controle van al onze produkten hebben we in handen gelegd van Dawe's Laboratories, Chicago U.S.A., St. Niklaas, België.

CéDé vogelvoeders

Tilburg, Langestraat 104, Tel: 013-423156

P. J. de Penning

GOUDVOORHOOFDBLADVOGEL

(*Chloropses aurifrons*)

De goudvoorhoofdbladvogel wordt in zijn stamland India veel als kooivogel gehouden. Ook in Nederland is deze vogel zeer geliefd. In India worden vaak de beste zangers al uit de vangsten gehaald, maar soms komt er met de importen toch weleens een prima vogel mee. Vooral omdat deze zendingen vaak uit jonge vogels bestaan, kan er best weleens een goede bij zijn, met uitstekende zangcapaciteiten. Hun biotoop is begroeid met bomen, dichte struiken en klimplanten. Hierin scharrelen ze hun kostje bij elkaar, dat bijna geheel uit honing en zoete vruchten bestaat.

In de kooi of voliëre geve men ze fijn universeelvoer en allerlei vruchten, zoals stukjes banaan, fijn-gesneden stukjes vijg en verschillende bessorten. Ze zuigen heel graag het sap uit een sinaasappel. Een meelworm, die ze spoedig uit de hand komen

halen, miereëieren en zo nu en dan wat fijngesneden rauw vlees kan men ze ter afwisseling geven. Ook is wat honing voor hen niet te versmaden; meng dit eventueel met de stukjes vruchten.

Omdat het dus een „vruchtenetende“ vogel is, die het aan reinheid in hun verblijf niet te ontbreken zal zeker de kooi altijd goed gereinigd moet worden.

Als men ze in een buitenvoliëre houdt, moeten ze als het kouder gaat worden, uitgevangen of binnen gehouden worden. Ze zijn tegen nachtvorst en koude niet bestand. Men kan ze dan beter in een enigzins verwarmd vertrek plaatsen. Zo verzorgd, kunnen lange tijd van deze, voor de liefhebber van zang- en siervogels een der mooiste vogels, genieten.

Vrij lezen voor u in het weekblad „Groot Rijswijk“
an 25 april jl. het volgende:

VOGELTJES HOUDEN

en zaak van wetskennis . . .

In een land waar de misdaad hand over hand toeneemt en de politie met de handen in het haar zit, want zij komt „handen te kort“, krijgt dit geplaagde apparaat een nieuwe misdadiger te bestrijden: de volièrehouder. Zo'n man houdt zijn troeteldiertjes, vogels, in doorgaans keurige hokken binnen of buiten. Binnen is er meestal niets aan de hand, maar uiten met de hokken, voor iedereen zichtbaar, is de Vogelwet van toepassing, die regelmatig gecontroleerd wordt op naleving.

De Rijswijkse heer Schouten, wonende aan de Adm. elfrichsingel met in zijn tuin wat „gehokte“ vogels, is per se niet tevreden over de wijze waarop deze politie bij hem de Vogelwet kwam toepassen.

Op een tijd waarop het de burgerij angstig te moede wordt wat de openbare veiligheid betreft, heeft de politie tijd en mankracht gevonden om zijn vogelinventaris viermaal te controleren en tenslotte een paar, in de ogen van de beide wetsdienaars dubieus gevallen, mee te nemen. Vooral het feit dat dit onder enige burgermansbeleefdheid rechtstreeks a de achterdeur plaatsvond, heeft hem diep gekleefd.

Vogelwet

De Nederlandse Vogelwet is volgens de heer Schouten een rekbaar begrip: alle in Europa wild levende vogels zijn beschermd. Dat houdt in, zegt hij, dat als bijvoorbeeld een Indiase vogel per ongeluk neerrijkt in Turkije, hij automatisch is beschermd. En zou zich dan plotseling strafbaar weten als en door medelijden bewogen het diertje oppikt. Door het gegroeide milieubesef en de verdwijnende vogelsoorten is er in december jl. besloten de Vogelwet strenger te gaan toepassen en uit te breiden. Dit is per ministeriële brief (CRM) aan handelaren en importeurs meegedeeld. Die weten het dus. Maar... de argeloze volièrebaas weet het niet. Goed, zegt men, iedere Nederlander wordt geacht de wet te kennen, maar deze stelregel wordt natuurk dan pas urgent als die wet wordt overtreden. De heer Schouten had een paar zwart- en bruinkop-tolanen (gorzenfamilie) en een Senegalduijfe in bezit, en volgens de strengere voorschriften mag dit niet. (Hij ontkent trouwens dat het laatste een viltortel is, die beschermd is en die door de ambtenaren is meegenomen.)

Wat kardinale punt is nu: is een man strafbaar, die jaar geleden na uitvoerige vogelstudie en met inacht-neming van de voorschriften een volière inrichtte? De vogels zijn namelijk al die jaren in zijn bezit geweest en bij controle, twee jaar geleden zelfs afg, door ambtenaren van de Vogelwet in orde bevonden.

Is hij strafbaar, zelfs nu bij de strengere toepassing van de Vogelwet, als hij geheel te goeder trouw bij een gerenommeerde handelaar een paar vogels zou kopen die later blijken beschermd te zijn? Over deze zaken is nimmer iets gepubliceerd, aldus de heer Schouten, die uiteraard alle berichten over vogels en wat dies meer zij nauwkeurig volgt.

Hij heeft over deze zaak een relatie-vogelhandelaar, die tevens rijksgecommiteerde voor de vergunning-genexamens is, opgebeld.

Zijn commentaar: „Een kinderachtige zaak. Ik heb ze niet meer, maar de laatste die ik in huis had, heb ik 6 weken geleden nog verkocht.“

Het is hier dus duidelijk een kwestie van handel en import, waarbij de argeloze vogelminnaar een ongewild strafbaar feit kan plegen als de Vogelwet naar de letter wordt gehanteerd.

Schikking

De inspecteur van de Vogelwet heeft de zaak bij de heer Schouten thuis onderzocht, voelde veel voor „terugdraaien“, maar dat kon niet omdat hij in politiehanden was. Tot driemaal toe is de heer Schouten om een „schikking“ verzocht, een directe afhandeling, maar nu is de boosdoener koppig en wil de affaire voor de rechter uit laten zoeken.

Zijn vraag: kan het ministerie briefjes naar handelaren sturen en dan de kleine man pakken? Een volgende vraag: waarom reageert het politiebureau niet op zijn beleefde brieven?

Hij ziet zijn geval als een „test-case“, waarbij de meestal geringe wetskennis van de burger in het geding is. Er is ook moeilijk uit te komen. Bijvoorbeeld een puttertje: je mag het niet vangen, niet vervoeren, maar wel in een volière houden . . .

Zijn vogels is hij kwijt, die zal hij wel niet meer terugkrijgen, en dat spijt hem: Hij had ze al zes jaar.

Brunkoportholaan

NASCHRIFT REDACTIE

In de thans nog van kracht zijnde Vogelwet 1936 worden onder beschermde vogels begrepen alle soorten die in EUROPA in het wild leven. Er zijn daarop enkele uitzonderingen, maar die zijn voor ons van minder belang. Welnu, de BRUINKOORTOLAAN of bruinkopgors, *Emberiza bruniceps*, komt voor in een klein gedeelte van het uiterste oosten van Europa nabij de Wolga.

De ZWARTKOORTOLAAN of zwartkopgors, *Emberiza melanocephala*, heeft een groter verspreidingsgebied en komt voor vanaf Zuidoost-Italië tot de Wolga.

Wat de PALMTOEDEL betreft, met deze soort wordt dezelfde bedoeld als de senegaltortel of senegaltachdull, *Streptopelia senegalensis*. Ook deze komt in vrij grote getale in Europa voor.

Wettelijk gezien is men dus inderdaad in overtreding wanneer men een van deze exemplaren in de volière heeft. Het nare van de hele zaak is echter dat met name naar de bruinkoortolaan nooit is omgekeken. Ze zijn, evenals trouwens de twee andere genoemde soorten, altijd, regelmatig en in vrij grote aantallen ingevoerd zonder dat er ooit iemand iets heeft gezegd.

Op 11 december 1973 heeft C.R.M. een schrijven doen uitgaan naar alle importeurs. Daarin werd de aandacht gevestigd dat geografische vormen of ondersorten van soorten die in Europa in het wild leven ook beschermd zijn.

Een aantal voorbeelden wordt gegeven en we relatoren daarvan de voor ons belangrijke.

PUTTERS

De putter, *Carduelis carduelis*, wordt verdeeld twee groepen van ondersoorten, de groep met zwart-witte koptekening, en de groep met grijze kop. Tot de laatste behoren o.a. ook de zgn. Himalaya en Turkestaanse putters, die dus ook beschermd zijn.

GOUDVINKEN

De beschermde goudvink, *Pyrrhula pyrrhula*, wordt onderverdeeld in ca. 10 soorten, waarvan de meesten in Azië voorkomen. Deze beschermde soort onderscheidt zich van niet beschermde soorten door een zwart kapje op de kop.

GORZEN

Van deze groep behoren tot de beschermde vogels o.a. de bruinkoortolaan, *Emberiza caesia*, de bruinkopgors of bruinkoortolaan, *Emberiza bruniceps*, de zwartkopgors of zwartkoortolaan, *Emberiza melanocephala* en de wilgegors, *Emberiza aureola* welke laatste ook wel geelbuikkammervink of bangors wordt genoemd.

De importeurs zijn dus in kennis gesteld met als verwachten resultaat dat er van de onderhavige soorten geen meer in de handel komen. Dat houdt overigens niet tegen dat er op dit moment toch nog vogelliefhebbers zijn, zij het vermoedelijk maar een relatief zeer klein aantal, die deze soorten in de volière hebben. Moeten zij nu de dupe worden?

MET KLEM ZOU DEN WE DE OVERHEID WILLEN VERZOEKEN OM IN ELK GEVAL DEZE MENSEN MET RUST TE LATEN.

DE ALGEMENE VERGADERING 1974

Op 11 mei j.l. is te Utrecht de algemene vergadering gehouden. Ook nu weer verliep deze bijeenkomst vlot, zakelijk en plezierig.

De jaarverslagen van zowel de sekretaris als van de penningmeester werden onveranderd goedgekeurd evenals de begroting voor 1974.

De kontributie voor 1975 blijft ongewijzigd en gelijk als die voor dit jaar is vastgesteld, zijnde f 3,- per lid per kwartaal, aspirantleden f 1,50 per kwartaal. Voorzitter A. L. van Liempd werd bij akklamatie herkozen.

Met algemene stemmen werd de voorgestelde wijziging van artikel 11 van de statuten aangenomen.

Bovendien werd met algemene stemmen aangenomen dat aan de standaardtropenkooi, welke reglementair is voorgeschreven voor zebra-vinken en japanse meeuwen, maar die ook uitstekend geschikt

is voor alle kleine tropen, Europese vogels, bastaarden, een voer- en drinkbakje moet worden bevestigd dat van buitenaf gemakkelijk gevuld/gereinigd kan worden.

Direkt NA DE VAKANTIE zal elke afdelingssekretaris één exemplaar van de notulen van deze algemene vergadering ontvangen en daarbij zal dan tevens worden gevoegd de aanvraagformulieren tentoonstelling 1975/1976, verzekeringsformulier tentoonstelling 1974/1975, formulier opgave tekort aan keesters TT 1974/1975 etc.

De volgende algemene vergadering is vastgesteld zaterdag 24 mei 1975 in het Jaarbeurscongrescentrum te Utrecht.

In de distrikten zal die algemene vergadering 1975 plaats vinden op vrijdag 9 of zaterdag 10 mei 1975.

Fauna vit

Sabri Oosterhout N

HET *natuurlijke* CONDITIE-TONICUM VOOR VOGELS

GROTE VACANTIEPUZZEL

natuurlijk, ook in deze vakantieperiode treft u weer een puzzel aan. In zestien van de in dit blad opgenomen advertenties kunt u een in een kadertje gevatte letter vinden. Met deze letters kunt u één woord vormen. Om u alvast wat op weg te helpen: het betreffende woord is u beslist niet vreemd, en zo tussen week- en tentoonstellingsseizoen komt het u zeer zeker meermalen over de lippen. Het heeft te maken met iets wat u tussen nu en 15 september moet doen. Nee, meer zeggen we niet.

oplossingen UITSLUITEND PER BRIEFKAART vóór 5 augustus a.s. zenden aan het bondsbureau, Postbus 74 te Bergen op Zoom. Uiteraard vermeldt u wel uw naam en adres. Onder de inzenders die de juiste oplossing hebben weten te vinden, wordt weer een tiental goede boeken verloot.

HET KAN NIET OP! Voor de echte puzzelaars is er nog een extra prijs te verdienen. Hier volgt de opgave:

De heer Goudvink is 25 jaar lid van een vogelvereniging. Ter gelegenheid van dit heuglijke feit ontvangt de jubilaris van zijn verenigingsbestuur een bedrag van f 100,-. Hij moet deze honderd gulden besteden bij Vogelwinkel Jasperse en moet er ook honderd artikelen voor kopen. Daartoe kan hij een keuze maken uit de volgende: kooien à vijftien gulden, nestbakjes à één gulden en waterglasjes à één kwartje.

Van de drie genoemde artikelen moet hij een zodanig aantal kopen dat hij precies HONDERD artikelen heeft voor zijn HONDERD gulden. Hij moet ALLE artikelen kopen, dus kooien, nestbakjes en waterglasjes.

Uw oplossing kunt u bij de vorige oplossing op dezelfde briefkaart vermelden, en wel als volgt:

..... kooien à f 15,-	is f
..... nestbakjes à f 1,-	is f
..... waterglasjes à f 0,25	is f
Totaal _____	_____
100 artikelen	voor f 100,-

INSLOTTE willen we u nog even wijzen op onze fotowedstrijd. **WIE MAAKT DE MOOISTE KLEUREN- OF ZWART-WIT FOTO?**

het onderwerp moet zijn vogel of vogels, in eigen volière, kooi of in het bos, de tuin, dierentuin of volkspark. 1ste prijs f 150,-, 2de prijs f 100,-, 3de prijs f 75,-. Voor de mooiste opnamen met als onderwerp **„DE VOLIERE”** of **„DE TENTOONSTELLING”** stellen we eveneens drie prijzen beschikbaar, te weten resp. f 75,-, f 50,- en f 25,-. De bekroonde dia's worden in elk geval geplaatst in „Onze Vogels”, met eveneens ook eervolle vermeldingen, die voor die plaatjes f 10,- ontvangen.

DE INGEZONDEN DIA'S EN FOTO'S WORDEN EIGENDOM VAN DE N.B.v.V. Beroepsfotografen en medewerkers zijn van deelname uitgesloten. Kleurenfoto's worden NIET gevraagd.

SLUITINGSTERMIJN 1 juli a.s.

Materiaal dat noch voor een prijs, noch voor een eervolle vermelding in aanmerking komt, wordt na de beoordeling geretourneerd.

Inzendingen aan het bondsbureau N.B.v.V., Postbus 74 te Bergen op Zoom.

De inzendingen worden door een deskundige jury beoordeeld. Op de beslissing van de jury is geen beroep mogelijk.

Oewel met de puzzels als met de fotowedstrijd wensen wij u erg veel succes en tevens een geweldig, fijne vakantie.

Ger Essenberg

*Uit vogelexpressie van speciaal club
vruchten- en insecteneters*

MUISVOGELS

Familie Collidae - Genus Collus

Door zijn bijzondere kenmerken kan deze vogel tot een aparte orde worden gerangschikt. Wat is er dan zo bijzonder aan deze vogel? Dat zal ik trachten zo duidelijk mogelijk naar voren te brengen:

1. Een bijzonder kenmerk is wel zijn aparte soort staart, die uit geheel stijve veren bestaat. De staart wordt gebruikt als steun, als ze op steile takken en bomen naar vruchten en bladgroen zoeken.
2. De vogel zelf is niet veel groter dan een vink, ongeveer 10 tot 12 cm, de staart echter moet van 20 tot 25 cm zijn, zodat de vogel hierdoor veel groter lijkt dan hij in werkelijkheid is. Hij heeft tevens een kuif, die wel opvalt, en het verendek is meestal mooi gesloten.
3. Door de speciale bouw van de poten zijn deze vogels behendige klimmers, de eerste en de vierde teen nl. kunnen zowel naar voren als naar achteren geplaatst worden, met een duur woord pamprodactyl genaamd.
4. De vogels bezitten een extra tussengewricht tussen de onderkaak en schedelbasis en andere anatomische bijzonderheden op het punt van de schedelbouw. Hierdoor is het voor deze vogels mogelijk tot een aparte orde te behoren. Het is echter jammer dat men niet duidelijk het verschil tussen man en pop kan waarnemen.

Door hun aparte staart lijken deze vogels veel op ratten en muizen, vooral als zij door het kreupelhout van dichte takken en doornig struiken trekken op zoek naar plantaardig stoffen waar ze zich mee voeden.

In Midden-Afrika vormen de vruchten van de jujubenstruik, een soort *Zyzyhus*, een lekkernij voor deze vogels. In Zuid-Afrika zijn ze een ware plaag voor de fruit- en bloemertelers, doordat zij grote schade toebrengen aan deze gewassen. Zij snoepen ook graag van de cactusvijgen, druiven en zoete limonnen; een jonge vogel versmaden zij echter ook niet.

Zoals u wel begrepen zult hebben, komen deze vogels alleen voor in Afrika, en wel ver zuid naar west. Er bestaan slechts vijf soorten en vijftien ondersoorten, die ik straks zal vermelden.

Eerst zal ik u in het kort vertellen waarom dit artikel voor u heb geschreven.

Het is mij namelijk gebleken dat er maar weinig mensen iets van deze mooie vogels weten en juist nu er dit jaar weer wat muisvogels zijn ingevoerd, lijkt het mij verstandig u erop de hoogte te brengen over de gewoonte levenswijzen, voeding, enz. van deze soort. Zelf had ik al verschillende jaren deze vogels en heb me er dit jaar ook weer enkele aangeschaft, zodat mijn ervaringen voor de lezer belangrijk kunnen zijn.

Deze vogels leven graag in kleine of gro

roepen bij elkaar. Het is daarom ten zeerste af te raden ze als enkeling te kopen of op te oeien. Zij zullen misschien wel in leven blijven, maar toch zeker niet lang. De vogels zijn inderdaad wat pijnlijk, maar desondanks is het toch beter ze per paar of meer aan te chaffen. U zult er zeker veel plezier van hebben als zij in een kleine groep bij u zijn.

Ze vernielen nogal eens graag de nesten van kleine nectarvogels, ja, ze halen er zelfs de jongen uit en peuzelen ze met graagte op. Veel kans krijgen ze echter niet, want de nectarvogels doen meestal alle moeite om de moordenaars van hun kleinen te verdrijven en met hun priemsoortige snavel zijn de nectarvogels echt niet voor de poes.

Uit deze gegevens blijkt weer dat muisvogels niet bij kleinere vogels te houden zijn en zeker niet als u er broedende vogels bij huis heeft. Ook raad ik niet aan deze muisvogels in een mooi beplante voliëre te plaatsen, want in de kortst mogelijke tijd vernielen zij de planten en bomen die erin staan. Dit is natuurlijk ook al voor een groot deel op te lossen door de vogels veel bladgroen te geven in de vorm van andijvie, sla, spruiten, witlof, enz.

Voordat deze vogels graag aan takken hangen, niet aan hun snavel, maar aan de poten, is het wel aan te bevelen veel takken in hun verblijf aan te brengen, hierdoor zullen zij ook minder aan het gaas gaan hangen, wat meestal vooral met deze vogels veel narigheid met zich meebrengt.

Voor een buitenvoliëre zijn deze vogels niets, vooral niet als er veel katten in de buurt zijn. De „muizen“ slapen nl. graag aan het gaas, in met veel katten kan dit hun dood wel eens worden. Dit is natuurlijk wel op te lossen met lubbel gaas, maar dit is niet altijd even fraai. Zitten ze toch buiten, dan moeten ze goed beschermt zitten tegen de koude wind en ons ongezond klimaat, en ze eisen dan ook een goed verwarmd winterverblijf.

Men kan de vogels wel in huis houden, als u er maar voor zorgt dat ze niet de meubels of uw kleding „onderspuiten“ als ze aan het gaas vertoeven; dit brengt binnen de kortste keren narigheid met zich mee.

Een goed merk universeelvoer (bij mij met graagte Tovo), waardoor de nodige vitaminen en mineralen zijn gevoegd; verder vele soorten fruit, zoals banaan, appel, peer, kleine stukjes sinaasappel, tomaat, komkommer, druiven en ga zo maar door. Een enkele meelworm lusten zij ook wel en als er een enkele *Trosophila* rondvliegt wordt die ook snel gevangen. Druiven en krenten in honingwater geweekt, is een ware delicatessen voor ze,

verder lusten ze ook wel diepvriesmiereëitjes. Een bakje zand moet ook altijd aanwezig zijn, zij baden nooit in het water, maar een zandbad vinden ze heerlijk. Doordat ze nooit het water in willen, spuit ik ze dagelijks lekker nat met de bloemenspuit. Dat vinden ze heerlijk en ze gaan er graag echt voor zitten. Wilt u ze toch bij andere vogels plaatsen, zet ze dan bij wat grotere vogels, zoals spreeuwen, bladvogels, enz. In het verleden zaten mijn muisvogels ook bij diverse spreeuwensoorten en andere grote vogels. De muisvogels die ik nu bezit, zijn samen met mijn inmiddels 12 jaar oude Japanse nachtegaal, een zilveroornachtegaal, een roodborstvliegenvanger, een oranjekap manakin, de roodkopbaardvogel en de nu nog alleen zittende hardwicksbladvogelman, die straks een vrouwtje krijgt als voor haar de quarantainetijd afgelopen is.

Zoals al mijn vogels zijn de muisvogels gehuisvest op mijn vogelkamer, waar het ongeveer 20 graden C. is met een vochtigheid van 75 à 80%, dus al met al een behaaglijke temperatuur. De nesten die de muisvogels bouwen bestaan uit steppeg gras, boombast, bladeren van bloesems en zijn aan de binnenzijde gevoerd met plantewol en zachte veren. Het model is komvormig, en ze worden meestal niet ver van de grond gebouwd, in een hoogte variërend van 1½ à 2 meter. Voordat de paring begint, balsen eerst de mannetjes soms enige minuten op dezelfde plaats op en neer. De mannetjes zingen dan niet, maar roepen de vrouwtjes met zachte snavel- en keelgeluiden dichterbij. De mannetjes dragen het nestmateriaal aan, terwijl de vrouwtjes het nest bouwen.

In Zuidwest-Afrika is waargenomen dat de vogels hun broedplaatsen bij voorkeur maken in de buurt van een gevaarlijke wespesoort (*Belonogaster rufipennis*). Men neemt aan dat zij hierdoor een zekere bescherming genieten tegen nestrovers, in het bijzonder boomslangen, terwijl zij zelf niet door de wespen worden aangevallen.

Er worden meestal twee tot vijf eieren gelegd die betrekkelijk klein zijn: 20—22 mm lang, 15—18 mm breed. Ze hebben een ruwe, grofkorrelige schaal met witte basiskleur, bij de roodwang- en de blauwnekmuisvogels met roodbruine punten, strepen en vlekken.

Tot slot wil ik gaarne de verschillende muisvogels voor u beschrijven.

Gevlekte muisvogel — *Colius Striatus Striatus* — Speckled Mousebird

Naast deze muisvogel bestaan er nog elf ondersoorten die in verschillende delen van

Afrika voorkomen en van kleur kleine afwijkingen vertonen.

De bovengenoemde muisvogel ziet er als volgt uit: de bovenzijde, rug, vleugels en staart asbruin, mantel en stuit mooi gespikkeld grijs, de kop tot aan de borst asgrijs, de borst tot aan de buik bruingeel, de onderbuik en beschutte onderstaart, tevens de onderkant van de vleugels en onder de vleugels een warme schutkleur. De ogen zijn bruin en de naakte huid rondom de ogen is zwart. De bovensnavel is leikleurig en de ondersnavel witachtig. De poten en de tenen zijn wijnrood van kleur. De sexen zijn gelijk. De jonge vogels hebben een kleine kuif en een onduidelijke bruingele begrenzing tot aan de vleugels; de bedekte onderkaak is schemerig bruin.

Af en toe komen er albino's bij deze vogels voor.

De vleugellengte is van 89 tot 100 mm.

Deze vogel komt voor in Zuid-Afrika, Kaap de Goede Hoop.

Colius s. Minor

Deze komt voor in Z.-Nyassaland, Portugees Oost-Afrika, Transvaal, Natal en Zoeloeland. De bovenzijde is meer asgrijs dan van de voorgaande vogel en de onderkant bruin tot kastanjebruin, de keel is zwarter, kleur van ogen, poten en tenen is gelijk aan de voorgaande vogel, de bovensnavel is zwart terwijl de ondersnavel askleurig is. Vleugellengte 87 tot 89 mm.

Colius s. Cineracens

N.- en Centraal Tangayika tot N.-Rhodesië. Kenmerken volgens de s. affinis, alleen bij deze soort is de keel zwart, de ogen geel, citroengeel of grijsgeel, vleugellengte 93 tot 102 mm.

Colius s. Congicus

Angola, N.-Rhodesië en Z.O. Zaïre (v.h. Belg. Congo). Lijkt op C.s.affinis, voorhoofd tot aan kin zwart, ogen bruin en grijs, de snavel goudbruin en geel, de vlekken wit, poten en tenen rood. Vleugellengte 99 tot 102 mm.

Colius s. Rhodesië

Z.O.-Rhodesië.

Lijkt op het ras uit Tangayika, alleen zijn de vlekken niet licht van kleur. De poten en tenen zijn lichtroze, de ogen bruin. Vleugellengte 88 tot 94 mm.

Colius s. Nigricollis

Nigeria, Kameroen en Z.W.-Congo

De hoofdkleur is grijsbruin van boven, de smalle borststreep en wangen bruin, voorhoofd tot keel zwart, onder bruinachtig, ogen bruin, voorhoofd tot keel zwart, onder bruinachtig, ogen bruin, de vlekken licht gekleurd,

onderbuik witachtig, poten en tenen rood, de sexen zijn gelijk. Vleugellengte 91 tot 99 mm. De jonge vogels hebben bruin met witte vleugels, en de ogen zijn bruin.

Colius s. Kivuensis

Oost-Congo.

Deze vogel is donkerder en warmer bruin dan het voorgaande ras, het voorhoofd heeft een zwarte tint, de kin en de keel en borst behalve de mantel, bezitten geen zwart; de kleur van de ogen is niet te herkennen. Vleugellengte 79 mm.

Colius s. Jebelensis

De Congo en Zuid-Soedan.

Kenmerken volgens de andere rassen, merkbaar bleker van kleur. De wangen zijn grijsachtig wit en de ogen bruin. Vleugellengte van 89 tot 100 mm.

Colius s. Ugandensis

Kenya, Oeganda, Congo en Tanzania.

De bovenzijde is crèmeachtig, de ogen zijn afwisselend grijsachtig, geel en geelbruin. Vleugellengte 92 tot 105 mm.

Colius s. Leucophthalmus

N.O. Congo tot Z.W. Soedan.

De wangen zijn bruin, de kop en kuif bleker de contrasten met de algemene kleur van de bovenzijde, de ogen zijn wit of somberde wit. Vleugellengte 92 tot 98 mm.

De vogels eten gewoonlijk verschillende soorten zaden, bessen, zacht fruit, knoppen en bloemen, tevens jonge vogels uit de nesten. Het roepen van deze vogels is een soort tsjilpen. Komen ze echter in opwinding, dan hoor u het explosieve „tiskt-tisk”.

Ik moet u er nog wel op wijzen dat deze vogels moeilijk te acclimatiseren zijn; zet ze bij aankoop de eerste tijd vooral niet te koud (20 tot 25 graden C is wel voldoende). Ool moeten de vogels universeelvoer leren eten want alleen leven op ons fruit kunnen ze ool weer niet.

Ik leerde de vogels als volgt het universeelvoer eten: wat banaan, kleingesneden druiven en tomaat bestrooien met het universeelvoer; hier voegde ik wat diepvriesmiereëitje aan toe, over het geheel wat druppels Bea vitamine B-complex (dit laatste voor de rui en de vogels leren snel hun universeelvoer eten.

Ook mijn vogels waren bij aankoop niet onover naar huis te schrijven, maar nu zijn ze in topconditie, dank zij het snel overgaan op universeelvoer. De behaaglijke warmte, een goede vochtigheidsgraad en toegediende extra vitaminen en eiwitten (Protifar) die zij zo hard nodig hebben, vooral ten tijde van het acclimatiseren, droegen het hunne ertoe bij

MIJN KWEK MET TREURSIJSJES

Uit vogelencyclopedie van de vogelliefhebber

Eerst wil ik even vertellen dat ik woonachtig ben in de staat Illinois in de Verenigde Staten.

De populariteit van de vogel-„hobby” is hier aanzienlijk kleiner dan in Nederland, en daarom was het hier altijd al iets moeilijker om bepaalde vogels te bemachtigen, maar nu wij bijna reeds anderhalf jaar een invoerverbod van exotische vogels hebben, is het bijna onmogelijk geworden. Als vogelliefhebber, en altijd al geïnteresseerd in wildzang, begin dan eens om je heen te kijken naar wat er zoal de natuur rondvliegt.

Ik vond ik begin augustus tijdens een wandeling over een klein stukje wildernis het pas voltooide nest van een paartje treursijzen, die in Amerika bekendstaan onder de naam American Goldfinch (Lat. *Spinus tristis tristis*).

Het nestje zat in een vork van een jonge boom en was goed verscholen. Het was flink stevig gebouwd geheel gevoerd met pluus van distels en lisdodden. Ik liet het met rust en tijdens de rest van de dag indeling kwam ik op het idee om een paar jonge treursijzen aan mijn verzameling toe te voegen. Toen ik thuis had ik in de volière een oranje kanariepop, maar niet wist dat het seizoen voorbij was en rustig ging met nesten bouwen en eieren leggen. Onder man. Deze pop had weer een nestje klaar in de half open nestkastje dat eigenlijk voor de andere vogels bestemd was. Ik heb toen dat nestje in de volière genomen en aan de zijkant van een bedkooi opgehangen. De pop uitgevangen, in de ochtend gedaan, en zij vond het best.

In enige tijd was ze aan haar nieuwe omgeving gewend en de volgende dag was ze aan de leg.

En ik een week later weer even langs het nest. Toen de treursijzen wandelde, zat de kleine groene pop op haar legsel en bleef rustig zitten toen ik erbijliep. Het daaropvolgende weekend kwam het niet van om weer te controleren en ging ik op een avond na het werk even kijken. Ik had alvast een theelepeltje in mijn zak gestopt. Bij het nest teruggekomen, ging de pop er pas op het laatste ogenblik af en bleek er één pasgeboren jong en twee eitjes in het nest te liggen. Ik heb toen heel voorzichtig met een lepeltje het jong en één eitje uitgehaald en mee naar huis genomen. Daar twee

kanarieëitjes eruitgehaald en het kale jong en eitje onder de kanarie. Ze accepteerde dit direct en scheen goed op haar geadopteerde kind te passen. Tegen de avond van de volgende dag was het andere eitje ook uitgekomen en na een paar dagen bleek dat de jongen voorspoedig groeiden. We eten hier zomers veel suikermais en als dit jong en zacht is, zijn de vogels in de volière er dol op. Als opkvoeder kreeg de kanarie elke dag suikermais, in het begin een derde, later een halve maiskolf per dag en daarnaast eivoer en gewoon droog kanariezaad. Ondertussen had ik een van mijn vogelvrienden over mijn avontuurtje verteld, en daar hij er ook graag een wilde hebben, heb ik op een avond nog een jong opgehaald en werd het aantal uitgebreid tot drie.

De kanarie vond alles best en voerde uitstekend. De jongen groeiden flink, zaten na een dag of tien al behoorlijk in de veren en kwamen na veertien dagen uit het nest.

In hun jeugdkleed lijken ze nog niets op hun knappe vader in zomerkleed, maar zijn ze bruingroen op de rug, met zwarte vleugels en staart, vleugel en staartpennen omzoomd met witte randjes. Zijden en buik zijn vaalkleurig, de keel heeft een beetje bruingeel. De eerste week uit het nest waren de jongen bijzonder tam, maar naarmate ze meer zelfstandig werden, werden zij iets schuw. Ze zijn zonder moeilijkheden opgegroeid, en het bleken twee mannen en één pop te zijn. Eén man heb ik gehouden voor eventuele bastaardkweek, de andere twee heb ik met mijn vriend geuild voor twee kanariepoppen.

Het treursijzenpaartje heb ik af en toe opgezocht om te zien of alles in orde was en deze hebben hun twee overgebleven jongen normaal grootgebracht. Rest mij nog te vermelden dat het houden van alle wildzang in de Verenigde Staten streng verboden is.

Maar op de voertafel in de achtertuin krijgen wij 's winters veel kleine vinken, zoals barmstijzen, treursijzen, pijnsijzen (Am. pine siskin, Lat. *Spinus pinus pinus*) en ook de wat grotere purpervink (Lat. *Carpodacus purpureus*) en natuurlijk rode kardinalen. De verleiding wordt soms weleens te groot...

6 KLEUR- KANARIE

H. J. Veerkamp

Diverse paringen.

De nu volgende paringen die ik met u ga behandelen laten ons zien de dominantie van groen over agaat en bruin over isabel.

Bij de paringen van groen en bruin hebben we kunnen volstaan met gebruik van de zwartfactor (z^+) en de bruinfactor (z). Nu we gaan werken met de 1ste reductiefactor (rb) bij groen en bruin zullen we in hun formule de wildfactor (rb^+) moeten gebruiken. Zij bezitten geen opleekfactor, maar vergeet nooit dat bij hen alle ongemuteerde factoren (wildfactoren) aanwezig zijn. En die moeten we gaan gebruiken als tegenhanger van de gemuteerde factor. Voor groen gebruiken we dan $z^+ rb^+$ en bruin $z rb^+$.

Groene man x agaatpop.

$$\frac{z^+ rb^+}{z^+ rb^+} \times \frac{z^+ rb}{(y)} = 50\% \frac{z^+ rb^+}{z^+ rb} \text{ groen/agaat, } 50\% \frac{z^+ rb^+}{(y)} \text{ groen}$$

De gehele nateelt bestaat uit groen, zij bezitten alle $z^+ rb^+$, deze factoren ontvingen zij van hun vader. De zonen bezitten $z^+ rb$, de aanleg voor agaat als erfdeel van de moeder. We zullen zo'n groene man eens koppelen aan een groene pop.

Groen/agaat x groene pop

$$\frac{1(x)}{2(x)} \times \frac{z^+ rb^+}{4(y)} = 25\% \frac{z^+ rb^+}{3(x)} \text{ groen, } 25\% \frac{z^+ rb^+}{3(x)} \text{ groen/agaat}$$

322

$$25\% \frac{z^+ rb^+}{4(y)} \text{ groen, } 25\% \frac{z^+ rb}{4(y)} \text{ agaat}$$

De zonen kunnen homozygoot (1-3) of heterozygoot (2-3) zijn. Welke dit zijn zullen proefparingen uit moeten wijzen. De dochters zijn groen of agaat. Verkrijgen we uit deze paring een agaat, dan weten we met zekerheid dat dit een pop is.

De jongen uit de paring agaatman x groene pop geven ons al direct na de geboorte te zien van welk geslacht zij zijn. De jongen met donker dons en donkere ogen zijn groene mannen, die met de lichtere donskleur en lichtere ogen (roetkleurig) zijn de poppen.

Agaatman x groene pop

$$\frac{\begin{matrix} z^+ & rb \\ (x) & \\ z^+ & rb \end{matrix}}{\begin{matrix} z^+ & rb \\ (x) & \end{matrix}} \times \frac{\begin{matrix} z^+ & rb^+ \\ (x) & \\ z^+ & rb^+ \end{matrix}}{\begin{matrix} z^+ & rb^+ \\ (y) & \end{matrix}} = 50\% \frac{\begin{matrix} z^+ & rb \\ (x) & \\ z^+ & rb^+ \end{matrix}}{\begin{matrix} z^+ & rb^+ \\ (x) & \end{matrix}} \text{ groen/agaat, } 50\% \frac{\begin{matrix} z^+ & rb \\ (x) & \\ z^+ & rb \end{matrix}}{\begin{matrix} z^+ & rb \\ (y) & \end{matrix}} \text{ agaat}$$

De wildfactor rb^+ van de pop is dominant over rb van de man, met als resultaat dat de zonen de kleur van de moeder dragen. De dochters de kleur van de vader.

Het fokpaar groen/agaat x agaatpop doet weer agaatzonen verschijnen. Even tussendoor een opmerking. Bij het opstellen van een formule zullen we als regel de meest dominante factoren boven de deelstreep plaatsen. Dit geeft een meer directe kijk op het factorenbezit.

Groen/agaat x agaatpop

$$\frac{\begin{matrix} z^+ & rb^+ \\ 1(x) & \\ z^+ & rb \end{matrix}}{\begin{matrix} z^+ & rb \\ 2(x) & \end{matrix}} \times \frac{\begin{matrix} z^+ & rb \\ 3(x) & \\ z^+ & rb \end{matrix}}{\begin{matrix} z^+ & rb \\ 4(y) & \end{matrix}} = 25\% \frac{\begin{matrix} z^+ & rb^+ \\ 1(x) & \\ z^+ & rb \end{matrix}}{\begin{matrix} z^+ & rb \\ 3(x) & \end{matrix}} \text{ groen/agaat, } 25\% \frac{\begin{matrix} z^+ & rb \\ 2(x) & \\ z^+ & rb \end{matrix}}{\begin{matrix} z^+ & rb \\ 3(x) & \end{matrix}} \text{ agaat}$$

$$25\% \frac{\begin{matrix} z^+ & rb^+ \\ 1(x) & \\ z^+ & rb^+ \end{matrix}}{\begin{matrix} z^+ & rb^+ \\ 4(y) & \end{matrix}} \text{ groen, } 25\% \frac{\begin{matrix} z^+ & rb \\ 2(x) & \\ z^+ & rb \end{matrix}}{\begin{matrix} z^+ & rb \\ 4(y) & \end{matrix}} \text{ agaat}$$

Vervolgens hebben we nog de paring bruine man x isabelpop en isabelman x bruine pop.

Bruine man x isabelpop

$$\frac{\begin{matrix} z & rb^+ \\ (x) & \\ z & rb^+ \end{matrix}}{\begin{matrix} z & rb^+ \\ (x) & \end{matrix}} \times \frac{\begin{matrix} z & rb \\ (x) & \\ z & rb \end{matrix}}{\begin{matrix} z & rb \\ (y) & \end{matrix}} = 50\% \frac{\begin{matrix} z & rb^+ \\ (x) & \\ z & rb \end{matrix}}{\begin{matrix} z & rb \\ (x) & \end{matrix}} \text{ bruin/isabel, } 50\% \frac{\begin{matrix} z & rb^+ \\ (x) & \\ z & rb^+ \end{matrix}}{\begin{matrix} z & rb^+ \\ (y) & \end{matrix}} \text{ bruin}$$

Alle jongen zijn bruin, de dochters kregen alleen de factoren voor bruin ($z \text{ } rb^+$). De zonen bezitten tevens de aanleg voor isabel ($z \text{ } rb$).

Isabel x bruine pop

$$\frac{\begin{matrix} z & rb \\ (x) & \\ z & rb \end{matrix}}{\begin{matrix} z & rb \\ (x) & \end{matrix}} \times \frac{\begin{matrix} z & rb^+ \\ (x) & \\ z & rb^+ \end{matrix}}{\begin{matrix} z & rb^+ \\ (y) & \end{matrix}} = 50\% \frac{\begin{matrix} z & rb \\ (x) & \\ z & rb^+ \end{matrix}}{\begin{matrix} z & rb^+ \\ (x) & \end{matrix}} \text{ bruin/isabel, } 50\% \frac{\begin{matrix} z & rb \\ (x) & \\ z & rb \end{matrix}}{\begin{matrix} z & rb \\ (y) & \end{matrix}} \text{ isabel}$$

Direct al in het nest kunnen we de dochters en de zonen herkennen. De zonen hebben een donkerrode oogkleur, de dochters een lichtere rode oogkleur. Het dons van de bruine zonen is relatief donkerder als het lichte dons van de isabeldochters.

Aan de formule van de jonge mannen zien we de aanleg voor isabel, het genotype $z \text{ } rb$, hun phänotype wordt beslist door $z \text{ } rb^+$.

Nu zou ik voor u nog de paring bruin/isabel x isabel en bruin/isabel x bruin kunnen formuleren. Dit laat ik aan u over. Aan de hand van de reeds besproken schema's kunt u de genoemde paringen zelf in formule zetten en uitwerken.

De vrij eenvoudige vererving die we tot nu toe behandeld hebben moeten we goed onder de knie krijgen. Dan pas kunnen we overgaan tot de wat meer gecompliceerde paringen van agaat x bruin en groen x isabel.

De paring agaat x bruin geeft groene zonen. Het maakt geen verschil welk ouderdier agaat of bruin is.

De groene zonen uit zo'n paring bezitten de aanleg om alle vier de klassieke kleuren te doen verschijnen.

Dergelijke groene mannen werden genoemd passe-partout, deze benaming wil zoveel te kennen geven als de sleutel die overal op past. En hiermee wordt bedoeld onverschillig welke pop men aan de p.p.man paart, zowel groen, bruin, agaat en isabel kan optreden in de nateelt. Afhankelijk van de te gebruiken pop als man in genoemde kleuren, als pop kunnen zij altijd geboren worden.

Het wil helemaal nog niet zeggen dat elke p.p.man een passende paargenoot is om een zekere pigmentkleur te fokken. Absoluut niet!

Als we onze zinnen hebben gezet om agaat te fokken dan zullen we de bruinfactor weren. Is het ons te doen om bruin, dan schuwen we de opbleekfactor. We kunnen namelijk wel heel netjes op papier een schema opstellen, de factoren heel netjes afzonderlijk geplaatst. Maar dit wil nog niet inhouden dat de factoren elkaar onderling niet beïnvloeden. Wis en waarachtig wel. Zij kunnen elkaars werking versterken of verzwakken. Soms kan het nodig zijn dat we gebruik moeten maken van een p.p.man. Als we een bepaalde kleur zelf niet bezitten dan kunnen we met behulp van de p.p.man zelf de begeerde kleur scheppen. En dit kunnen we gaan zien in de volgende les.

ERVARING VAN EEN VOGELLIEFHEDER

MOEDERLIEFDE

door S. H. Carolus

Het gebeurde op een vroege morgen in juni, toen ik op weg was naar mijn viswatertje, dat uit de verwilderde gras- en rietpollen op een strook grond langs het water een eend met veel kabaal opvloog, vlak voor mijn voeten. Opvliegen is eigenlijk niet het juiste woord, want het was geen vliegen wat de eend deed, maar meer fladderen. Na enige meters kon het diertje kennelijk al niet meer, want het plofte weer neer en bleef met gespreide vleugels liggen. Met kennersblik zag ik dat het een vrouwtjeseend was en de vogel er slecht aan toe was. Naar ik dacht had het dier een gebroken vleugel of zo iets. Dat vermoeden versterkte, toen ik ernaar toe liep, want toen ik er vlak bij was en mij bukte om beter te kunnen zien wat er aan de hand (lees vlerk) was, fladderstropelde ze weer enige meters overeind om daar weer neer te vallen. Dit herhaalde zich een aantal malen, en mijn dierenliefhebbershart werd hoe langer hoe dieper getroffen door haar lijden, zodat ik steeds hardnekkiger pogingen aanwendde om ze te pakken te krijgen teneinde ze te kunnen helpen. Inmiddels was ik al een heel eind verwijderd geraakt van de plaats waar ik ze het eerst had gezien en waar ik mijn visspullen had achtergelaten. Wie schetst mijn verbazing toen ik tenslotte met een voor mijn leeftijd fraaie snoeksprong in haar richting dook, moedereend luid snaterend onder mijn armen door zonder enige moeite zag opvliegen, om een eindje verder een sierlijke landing te maken op het water, waar ze, luid kwakend, rondjes ging zwemmen. Van enige vleugellamheid, ander letsel of ziekte was niets meer te merken. Ik stond met stomheid geslagen en begreep maar niet hoe zo'n snelle genezing had kunnen plaatsvinden. Hoofdschuddend wandelde ik terug naar mijn uitgangspunt, me ondertussen afvragend of ik nu een groot wonder had beleefd of me maar iets had verbeeld. Toen ik bezig was mijn visgerei weer bij elkaar te

zoeken en nog eens spiedend rondkeek om te zien of ik niets vergeten was, viel mijn oog plotseling op een klein wezentje, dat zich platdrukte tegen de grond en door zijn schutkleur haast niet van de omgeving was te onderscheiden. Het was een klein jong eendje. Voorzichtig zocht ik verder en ja hoor er waren er meer, negen stuks in totaal. Toen ging mij een lampje branden. Moedereend had mij te hoorlijk voor de gek gehouden. Ze had helemaal geen averij gehad, doch had mij, door te doen als weggelokt van haar jongen. Ik liet de jongen uit de aard waar ze waren en verwijderde me tot op een afstand, waar ik me achter wat struiken verstopte om te zien wat er verder zou gebeuren. En ja hoor na vrij geruime tijd zwom mama terug naar de plaats waar ze haar kinderen had achtergelaten, klom op wal op en verzamelde haar kroost om zich heen door een bepaalde lokroep. Of ze kon tellen wist ik niet, maar toen ze alle negen jongen bij elkaar had, liep ze zo snel ze kon naar het water, met de kleintjes op een rijtje achter zich aan. Moeder ging vrij statig te water, maar de jonkies aan de oever doken in hun haast hals over kop naar beneden. Tuimelden er min of meer in. Daarna zwommen ze snel naar het midden van het kanaal en bleven daar wat rustiger ronddobberen.

Vanaf die tijd heb ik nog meer respect voor de natuur, en al wat daarin leeft, groeit en bloeit, dan al had. Is het niet geweldig dat de moederliefde van een naar onze begrippen redeloos dier zover gaat dat ze me weglakte bij haar jongen door te doen alsof alsof ze gewond was, terwijl ze daarbij toch het risico nam dat ik haar te pakken zou krijgen, omdat ze telkens pas op het allerlaatste moment wegglipte en ze onmogelijk kon weten hoe vlug ik zou zijn? Wat is instinct? Wat is verstand?

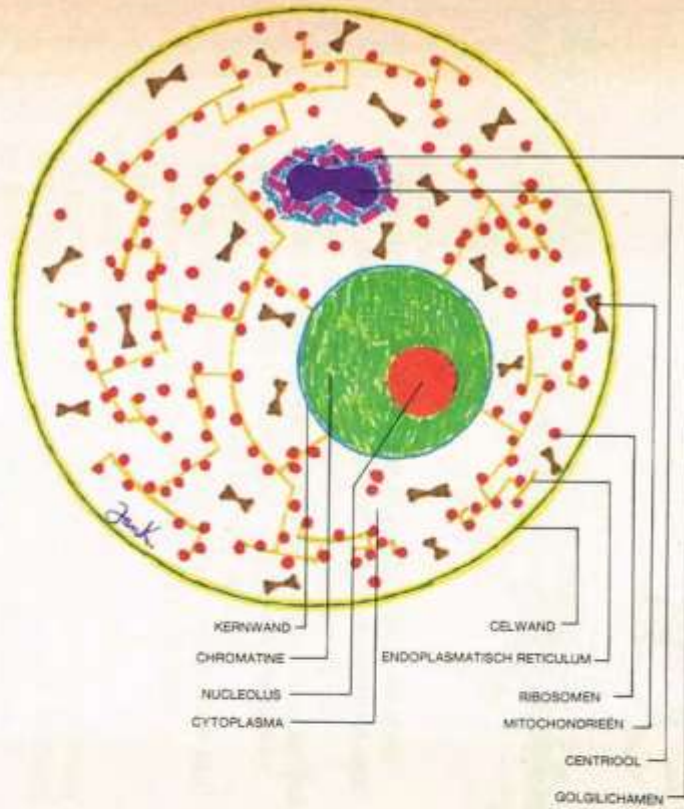
Ik geloof dat zelfs veel mensenouders een voorbeeld kunnen nemen aan mijn moedereend.

DE CEL 5

door: Jan K.

CHROMATINE en NUCLEOLUS

Zoals op de doorsnee duidelijk te zien is, bevinden zich binnen de kernwand de chromatine en de nucleolus. Genoemde chromatine ligt in het zogenaamde kernskelet; dit kernskelet is ook met een gewone microscoop zichtbaar. U weet ongetwijfeld dat actieve chromosomen als spiralen in elkaar gedraaid zijn, in het kernskelet bestaat deze spiraalvorming niet. Chromosomen die in rusttoestand in de cel aanwezig zijn, liggen daar als afzonderlijke draadjes. Bij de aanvang van de celdeling zoeken en vinden de chromosomen die bij elkaar horen zich opnieuw terug en draaien zich weer spiraalsgewijs in elkaar. Het kernskelet wordt dus gevormd door chromosomen in rust! De chromatine moet worden beschouwd als een centraal magazijn; in dat magazijn liggen niet alleen chromosomen, maar ook de onderdelen voor het vervaardigen van chromosomen zijn in ruime mate voorradig. Deze in voorraad aanwezige onderdelen heten allemaal GENEN, een afzonderlijk onderdeel heet een GEN. Stapelt u eens honderd centen op elkaar, gegarandeerd wordt dat een gulden! Honderd genen op elkaar gestapeld vormen een chromosoom! Er is echter één levensgroot verschil: centen kunnen altijd en in elke omstandigheid op elkaar gestapeld worden, GENEN NIET! Genen kunnen slechts in een vooraf bepaalde volgorde op elkaar gestapeld worden. Dit is noodzakelijk om tenminste bijna altijd precies dezelfde chromosomen te verkrijgen. Als om een of andere reden een afwijkende volgorde is ontstaan, is dit een mutatie. Mutaties zijn dus afwijkingen van het opbouwpatroon der chromosomen. Er bestaan chromosomen die uit honderdduizenden genen opgebouwd zijn, en het is bijna onvoorstelbaar dat er maar zo betrekkelijk weinig mutaties optreden. Wij zijn gelukkig met de opbouwafwijkingen die het uiterlijke kleurbeeld van onze vogels veranderden: zo'n zelfde opbouwafwijking kan een verminking of een ziektebeeld veroorzaken. In dit verband is het nuttig om met klem te wijzen op het feit dat zo'n gewijzigd chromosoom zich ook als zodanig zal reproduceren, en vandaar dat sommige kleurafwijkingen EN sommige ziekten erfelijk zijn! Het hoe en waarom van de bijna altijd gelijke reproductie is een zeer gecompliceerde aangelegenheid, ik zal nochtans proberen een tipje van die sluier op te lichten. Tot voor kort heerste algemeen de opvatting dat de chromosomen opgebouwd waren uit eiwitten; de ontdekking van de DNA heeft deze opvatting naar het rijk der onvolledige conclusies verdreven. Chromosomen bestaan uit fosfaten en suikers, en men neemt vandaag aan dat beide ingekapseld zijn in proteïne (eiwit). Chromosomen bestaan altijd uit paren, eigenlijk twee strengen fosfaten en suikers die in actief toestand in elkaar gedraaid zijn als een dubbele spiraal, het best te vergelijken met de twee leuning van een wenteltrap. Dit is niet de enige overeenkomst met een wenteltrap, de treden van de wenteltrap zijn ook aanwezig tussen beide chromosoomdelen! Ieder gen in het chromosoom is verbonden met het overeenkomende gen van het tegenoverliggende chromosoom door een trede; deze trede zijn niet van hout, maar bestaan uit basen. Een simpele voorstelling van zaken is de volgende: aan ieder afzonderlijk gen zit een halve traprede, deze halve treden dragen of een A, een C, een G of een T als herkenningsteken. Nu is het zo dat een A ALLEEN aan een T past, een C ALLEEN aan een G! Compleet treden bestaan dus alleen als ze A-T of T-A of C-G of G-C als kenmerken dragen. Dit nu is de sleutel van de identieke reproductie. Als aan een bestaand chromosoomdeel een deel gekoppeld moet worden dat geheel uit voorradige onderdelen opgebouwd wordt, zal dat zo gebeuren dat opnieuw een wenteltrap ontstaat! Deze „brug" tussen de genen is een van de meest sensationele ontdekkingen van de afgelopen 30 jaar. De aanwezigheid van DNA in de chromatine is aangetoond EN bewezen, dit geldt niet voor de nucleolus. De nucleolus bevat in ieder geval RNA, dat is bewezen, en men weet ook door de nucleolus ribonucleïnezuren worden afgegeven aan het cytoplasma. Bij de celdeling lost de nucleolus op, maar de nieuw ontstane cel bevat weer deze serie daar in positieve richting iets anders een nucleolus. Het zal u inmiddels wel duidelijk zijn geworden waarom ik van mening ben dat het belang van de cel onderschat wordt, maar misschien veranderd. In het volgende nummer zal het slot worden geplaatst. Tot volgende maand!

BEPLANTING IN EN OM DE VOLIERE GOUDENREGEN

urnum

is eens een soort die we NIET vaak bij vogelliefhebbers aantreffen: de goudenregen. Hij is geurig en peul zijn giftig, en het is daarom dat we zekerheidshalve de boom of heester, hij is er namelijk in beide vormen, maar liefst zo ver mogelijk van de volière zien. De meeste wildzangvogels zullen instinctief niet aan het blad komen en ook de peul laten voor wat hij is. Gemesticeerde vogels kunnen zich erin wel gemakkelijk „vergissen” en dat dienen we wel te voorkomen. De goudenregen mag dus NIET in de volière worden geplant.
ORAVI

WIJ HEBBEN OP 11 MEI ONS NIEUWE PAPEGAAIENHUIS GEOPEND

Dit nieuwe gebouw, met daarbij parkietenvolières, werd geopend door de Ministerpresident Alfred Kubel. In 78 volières bevinden zich ongeveer 480 papegaaien, die niet minder dan 150 verschillende soorten vertegenwoordigen.

Onder andere 26 soorten lori's, zoals bv. de blauwkaplori, goudgestreepte lori, geelgroene lori, Papoeahoningpapegaai en vele andere. 24 soorten grote parkieten, zoals bv. de Ambonkoningsparkiet, Barnard rosella, Timor-roodvleugel-parkiet, roodbuikparkiet, Bauer's parkiet en velen meer. 10 soorten ara's, zoals de roodoor-ara, hyacinth-ara, roodbuik-ara, Hahn's dwergara en goudkraagara.

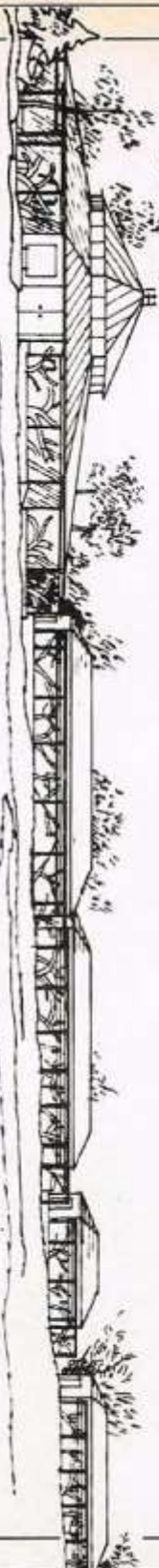
Inmiddels leven in Vogelpark Walsrode meer dan 4600 vogels, in meer dan 900 soorten, op een oppervlakte van 160.000 m².

In 1973 waren er 1.210.000 bezoekers en daarmee was ons vogelpark de drukst bezochte dierentuin van Noord-Duitsland.

Door de gunstige ligging direct bij de autobaan-driehoek Walsrode zijn wij snel te bereiken.

Openingstijden: 1 April tot 1 November, dagelijks van 9 tot 19 uur.

Onze vogelpark-gids (D.M. 1,-) of prospecti zenden wij U op aanvraag graag toe.

VOGELPARK WALSRODE

VOGELPARK WALSRODE, dierenpark
303 Walsrode, Am Rieselbach

Europa's grootste vogelpark, midden op de Lüneburger heide.

*Voor de vogelliefhebber
die alleen het beste gebruikt!*

**WITTE MOLEN SPECIAALMENGSELS
MET „ALLESTERIN“**

"Witte Molen"-voeders zijn na langdurige onderzoeken ontwikkeld en samengesteld om volière- en kooivogels van alle onontbeerlijke levensstoffen te voorzien, belangrijke stoffen, die in een "gewoon" zaadmengsel niet of weinig voorkomen, of stoffen, die wel in zaden aanwezig zijn, doch door vogels niet kunnen worden opgenomen. De wetenschappelijke benadering van dit probleem heeft ertoe geleid, de "speciale zaadmengsels" voor kanaries, tropische vogels, parkietachtigen en wildzang te voorzien van de Konditiekorrel "Allesterin".

**verkrijgbaar bij
de dierenspecialzaak!**

**witte
molen**